

ΠΡΩΤΟ 1 ΠΛΑΝΟ

Έκδοση του 52ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

Παρασκευή 11 Νοεμβρίου 2011

Αρ. φύλλου 260

protoplano@filmfestival.gr

ΣΑΡΑ ΝΤΡΑΪΒΕΡ

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΧΑΝΟΝΤΑΙ, ΑΝ Η ΦΑΝΤΑΣΙΑ ΔΕΝ ΔΟΞΑΖΕΤΑΙ

ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΒΟΖΙΚΗ

Μια δημιουργός που κινείται στα λεπτά, δυσδιάκριτα όρια του ρεαλισμού και του σουρεαλισμού. Μια γυναίκα που αγαπά τα παραμύθια και τα διαποτίζει με μικρές δόσεις αναρχίας. Η Σάρα Ντράιβερ, σκηνοθέτις, σεναριογράφος και παραγωγός, έρχεται στο 52ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και φέρνει μαζί της το ευρηματικό εναλλακτικό πνεύμα που την χαρακτηρίζει. Απόφοιτη της Κινηματογραφικής Σχολής του Πανεπιστημίου της Νέας Υόρκης, συμφοιτήτρια με τον Σπικ Λι και τον Τζιμ Τζάρμους, συχνό συνεργάτη και σύντροφό της, η Σάρα Ντράιβερ ανήκει στους κινηματογραφιστές που αποδίδει τις αφηγήσεις της με λιτό και απρόσμενο τρόπο. Τα στοιχεία του σουρεαλισμού διαπλέκονται αιφνιδιαστικά με την, κάποιες φορές, σκοτεινή πραγματικότητα, δημιουργώντας ένα ανεπαλήπτο κινηματογραφικό κράμα. Το Πρώτο Πλάνο, μίλησε μαζί της για τα εκκεντρικά της παραμύθια, τη συνεργασία της με τον Τζιμ Τζάρμους, τα μελλοντικά της σχέδια, αλλά και για τις αναμνήσεις της από την παραμονή της στην Ελλάδα.

Στις ταινίες σας, οι ποιητικές σκηνές εναλλάσσονται με καθημερινές στιγμές. Θα τις χαρακτηρίζατε ως εκκεντρικά παραμύθια;

Δεν ξέρω... Μάλλον. Άλλωστε λατρεύω τα παραμύθια. Λατρεύω να τα ζω, λατρεύω και να τα διηγούμαι.

Από τα πρώτα βήματά σας στον κινηματογράφο, δουλεύετε μαζί με τον Τζιμ Τζάρμους. Πώς θα περιγράφατε αυτήν την συνεργασία;

Θα την περιέγραφα ως μία ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα συνύπαρξη δύο ανθρώπων που σέβονται βαθύτατα την ατομική δημιουργική ανεξαρτησία του καθένα.

Πριν τις σπουδές σας στον κινηματογράφο, σπουδάσατε αρχαιολογία. Ως φοιτήτρια, περάσατε ένα χρόνο στην Αθήνα. Τι θυμάστε από αυτήν την εμπειρία;
Θυμάμαι το πεντανόστιμο φαγητό και τη ρετσίνα! Όταν επέστρεψα στη Νέα Υόρκη,

πήγα σε μία κάβα και ζήτησα ένα μπουκάλι ρετσίνα. Ο υπάλληλος, πρώην μποξέρ, σάτισε στο άκουσμα της λέξης και μου είπε "Έτσι ακριβώς μύριζε το στρωματάκι του μποξ!". Ξέρετε, περνάνε μία στρώση ρητίνης στα στρωματάκια του μποξ... Ήμουν στην Ελλάδα το 1975 και το 1976. Ήταν μία πολύ ενδιαφέρουσα περίοδος για τη χώρα. Η χούντα είχε πέσει και όλοι οι διανοούμενοι και οι καλλιτέχνες επέστρεφαν στην Αθήνα. Θυμάμαι να βλέπω αρχαία τραγωδία στο Ηρώδειο. Δεν θυμάμαι ποια τραγωδία ήταν, αλλά επί χούντας είχε απαγορευτεί. Ένας από τους ήρωες είπε κάποια στιγμή "Δεν μπορεί ένας άνθρωπος να κυβερνά μία χώρα!". Το κοινό άρχισε να ζητωκραυγάζει!

Επίσης θυμάμαι σαν χτες, μια τεράστια διαδήλωση έξω από την Πρεσβεία των Η.Π.Α. Η διαδήλωση πραγματοποιούνταν στη μνήμη των νεκρών του Πολυτεχνείου, της 17ης Νοεμβρίου 1973. Είχαμε μαζευτεί ένα εκατομμύριο κόσμος. Θυμάμαι ότι

στην αρχή της πορείας κάποιοι κουβαλούσαν φέρετρα... Ήταν πολύ συγκινητικό... Ήταν η πρώτη φορά στη ζωή μου που έγινα μάρτυρας της εμπλοκής της χώρας μου στα δικτατορικά καθεστώτα και ένιωσα τις συνέπειες αυτής της εμπλοκής. Οι αμερικανοί στρατιώτες που στέκονταν στην ταράτσα της πρεσβείας με τα όπλα τους να σημαδεύουν προς την κατεύθυνση των διαδηλωτών, είναι μία εικόνα που δεν θα ξεχάσω ποτέ.

Η Ελλάδα βρίσκεται σε μία πολύ κρίσιμη ιστορική περίοδο, ενώ παράλληλα βλέπουμε δείγματα μιας παγκόσμιας εναντίωσης έναντι του οικονομικού συστήματος.

Ποιος είναι κατά τη γνώμη σας ο ρόλος των δημιουργών σε τέτοιες στιγμές;
Ευτυχώς κατά τη γνώμη μου, αυτή η αγανάκτηση ενάντια στους οικονομικούς γκάνγκστερ αρχίζει να λαμβάνει σάρκα και οστά και στην Αμερική. Το έχουν παρακάνει εδώ και καιρό... Εδώ και χρόνια οι μεγάλες τράπεζες και κάποιες πολυεθνικές εταιρίες

βιάζουν και λεηλατούν χαιρέκακα τους ανθρώπους και τον πλανήτη. Το να ορθώνουμε το ανάστημά μας απέναντί τους, δίνει ελπίδα για αλλαγή.

Βέβαια, το τί πρέπει να κάνουν οι καλλιτέχνες σε τέτοιες περιόδους, είναι δύσκολο να απαντηθεί. Προσωπικά, πιστεύω πως η δουλειά μου είναι να διηγούμαι ιστορίες με νέες κινηματογραφικές αφηγήσεις και ιδανικά να κάνω το κοινό να συμμετέχει σε αυτές με τη φαντασία του. Οι άνθρωποι χάνονται αν η φαντασία δεν δοξάζεται. Είναι το χάρισμά μας. Αυτή την περίοδο ετοιμάζω μία ταινία για παιδιά. Πρόκειται για μία ανθολογία παραμυθιών από όλο τον κόσμο, με θέμα τις μεταμορφώσεις. Στην ουσία είναι μία σειρά ιστοριών προσαρμοσμένων στο σήμερα, που στοχεύουν να μεταφέρουν λίγη μαγεία αλλά και τις λαϊκές παραδόσεις στα παιδιά. Στην Αμερική, υπάρχουν πολύ λίγες καλές παιδικές ταινίες και τα παιδιά είναι η ελπίδα και η έμπνευση για το μέλλον. Θέλω να κινητοποιήσω τα παιδιά.

Η Aegean στο κινητό σου!

Η Aegean και οι ταξιδιωτικές της υπηρεσίες είναι μαζί σας όπου κι αν βρίσκεστε, μέσα από το νέο mobile site!

mobile.aegeanair.com

Available on the
App Store

Mobile Check-in

Mobile Boarding Pass

Δρομολόγια

Η κράτησή μου

Miles&Bonus

 AEGEAN
A STAR ALLIANCE MEMBER

Καλύτερη Περιφερειακή
Αεροπορική Εταιρία
της Ευρώπης για το 2011

ΜΑΡΓΙΑΝ ΣΑΤΡΑΠΙ

ΠΡΕΠΕΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΝΑ ΕΠΑΝΕΛΘΕΙ ΣΤΟ ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ

Ιρανικής καταγωγής, η Μαργιάν Σατραπί γεννήθηκε το 1969 στο Ραστ στην επαρχία Γκίλαν, κοντά στα σύνορα με την Κασπία Θάλασσα. Πέρασε τα παιδικά της χρόνια στην πρωτεύουσα Τεχεράνη, λαμβάνοντας γαλλική παιδεία σε γαλλικό σχολείο λίγο πριν οι γονείς της τη στείλουν σε ηλικία 14 ετών στην Αυστρία. Στις αρχές της δεκαετίας του '90 επέστρεψε στο Ιράν για σπουδές στη Σχολή Καλών Τεχνών της Τεχεράνης, αλλά δεν άργησε να εγκαταλείψει οριστικά τη χώρα της και να μετακομίσει στην Ευρώπη. Το Παρίσι αποτελεί το καταφύγιο της ύστερα από τις σπουδές της στις γραφικές τέχνες στο Στρασβούργο.

Η εμπειρία της στο παριζιάνικο Atelier des Vosges αποδείχτηκε καθοριστική για την πορεία της, μιας κι εκεί γνωρίστηκε με μεγάλα ονόματα από το χώρο των σύγχρονων κόμικς. Έτσι γεννήθηκε η σειρά *Περσέπολις*, ένα ασπρόμαυρο κόμικ που παρακολουθεί την ιστορία της εννιάχρονης Μαργιάν το 1979 κι ενώ μετά την εκθρόνιση του Σάχη, ο Αγιοτολάχ Χομεϊνί φτάνει στην Τεχεράνη για να κηρύξει την ισλαμική επανάσταση στο Ιράν. Η κινηματογραφική μεταφορά του *Περσέπολις*, «σάρωσε» κυριολεκτικά τα βραβεία στα Φεστιβάλ των Κανών, της Βενετίας και του Βερολίνου, τις αμερικανικές Χρυσές Σφαίρες και ήταν υποψήφια για το Όσκαρ καλύτερης ταινίας κινουμένων σχεδίων μεγάλου μήκους του 2008.

Η συγγραφική της παραγωγή περιλαμβάνει αρκετά παιδικά βιβλία, ενώ φέτος προβάλλεται στις σκοτεινές αίθουσες η νέα της ταινία *Κοτόπουλο με δαμάσκηνα* –σε συν-σκηνοθεσία με τον Βενσάν Παρονό. Το *κοτόπουλο με δαμάσκηνα* λειτουργεί αναφορικά ως το μοναδικό κίνητρο για ζωή στον καλύτερο βιολονίστα του κόσμου που παίρνει την απόφαση να αυτοκτονήσει με κόσμιο τρόπο. Το νόημα στη ζωή του έχει χαθεί από την ημέρα που του απαγορεύτηκε να παντρευτεί τη γυναίκα των ονείρων του και όταν η σύζυγος του έσπασε το αγαπημένο του βιολί. Για μία ακόμη φορά, η Σατραπί αντλεί μία ιστορία από το οικογενειακό της περιβάλλον. Είχαμε δώσει ένα τηλεφωνικό ραντεβού στο διαμέρισμά της στο Παρίσι το μεσημέρι της Τετάρτης κι ενώ εκείνη ετοιμάζεβαλίτσες για να επισκεφτεί τη Θεσσαλονί-

κη και το Φεστιβάλ. Μιλήσαμε για ταινίες, βιβλία, φυσικά για την κρίση αλλά και για την ανθρώπινη φύση...

Η ταινία σας *Κοτόπουλο με δαμάσκηνα* αφορά έναν άνθρωπο που αποφασίζει να δώσει τέλος στη ζωή του από τη στιγμή που δεν μπορεί να παίξει το βιολί του. Τι μπορεί να οδηγήσει κάποιον σε μία τέτοια πράξη; Νομίζω ότι κάτι τέτοιο συμβαίνει όταν χάνει κανείς την απόλαυση, την πίστη, την ελπίδα, την αγάπη... Και από την άλλη πιστεύω ότι υπάρχουν πολλοί επί της ουσίας "νεκροί" άνθρωποι που ζουν ανάμεσά μας κάθε μέρα, που έχουν χάσει το νόημα. Οπότε ο πρωταγωνιστής είναι έντιμος με τον εαυτό του, μιας και δεν είναι καθόλου εύκολο να χάσεις την αγάπη της ζωής σου, αμέσως αισθάνεσαι μεγάλη αδυναμία.

Κι από την άλλη υπάρχουν σήμερα πολλοί άνθρωποι που αυτοκτονούν λόγω της κρίσης, επειδή δεν έχουν αρκετά χρήματα να καλύψουν τα έξοδά τους...

Αυτό είναι πάρα πολύ λυπηρό... Είναι εξαιρετικά λυπηρό, είναι το χειρότερο που μπορεί να συμβεί. Δεν είναι λόγος αυτός για να πεθάνεις... Με θλίβει βαθύτατα. Είναι πολύ άδικο. Δέμε ότι ο κομμουνισμός δεν μπορεί να λειτουργήσει, γιατί δεν μπορεί να πιστέψει κανείς ότι όλοι οι άνθρωποι θα μπορούσαν ποτέ να δεχτούν να έχουν τα ίδια χρήματα. Ξέρουμε ότι ο καθένας θέλει πάντα να έχει περισσότερα από το γείτονά του. Είναι μία ψευδαίσθηση. Όμως είναι επίσης μεγάλη ψευδαίσθηση να πιστεύει κάποιος πως ο καπιταλισμός είναι η καλύτερη λύση για τον κόσμο. Δεν μπορούμε να βλέπουμε τον κόσμο σαν μια πελώρια ζούγκλα όπου επικρατεί ο νόμος του ισχυρού... Είναι μία άρρωστη αντίληψη του ανθρώπινου είδους συνολικά, γιατί μιλάμε για έναν πληθυσμό επτά δισεκατομμυρίων. Δεν μπορώ παρά να νιώθω συμπόνοια για ανθρώπους που ταλαιπωρούνται από την κρίση ή βάζουν ακόμη και τέρμα στη ζωή τους.

Θέλω πολύ να έρθω στην Ελλάδα για να δω από κοντά πώς είναι τα πράγματα. Δεν πιστεύω όλα αυτά τα στερεότυπα που αναπαράγονται για τους "τεμπέληδες Έλληνες" κτλ.

Η ταινία σας βασίζεται και πάλι σε ένα από τα βιβλία σας, αλλά αυτή τη φορά δεν

είναι κόμικ. Τι επέβαλε αυτή την αλλαγή στη φόρμα;

Απλά ήθελα να δοκιμάσω κάτι καινούριο. Δεν είμαι animatoρ, απλά έκανα μία ταινία με αυτό τον τρόπο. Αλλά σε καμία περίπτωση δεν είπα ότι από δω και πέρα όλες μου οι ταινίες θα είναι ασπρόμαυρα animation. Ήταν κάτι που δοκίμασα και μου άρεσε, το βρήκα πραγματικά κουλ, όμως πραγματικά ήθελα να δω και κάτι διαφορετικό. Άλλωστε βαριέμαι πολύ να κάνω συνέχεια τα ίδια πράγματα. Και ως καλλιτέχνες δεν έχουμε ασφάλεια στη δουλειά, με την έννοια ότι δεν έχουμε σταθερά ωράρια και μισθούς και όλα αυτά, όμως έχουμε την ελευθερία. Την ελευθερία να δοκιμάζουμε πράγματα για τον εαυτό μας πρώτα απ' όλα.

Σε μία παλαιότερη συνέντευξή σας είχατε δηλώσει πως είναι καθήκον του καλλιτέχνη να θέτει ερωτήσεις. Ποια είναι, λοιπόν, η ερώτηση που θα θέτατε εσείς σήμερα; Μάλλον η κατάλληλη ερώτηση θα ήταν "τι είναι πραγματικά ο άνθρωπος;". Αισθάνομαι, για παράδειγμα, ότι όταν κάποιος μιλά-

ει για πολιτική δεν γνωρίζει ή δεν έχει κατά νου την ανθρώπινη φύση. Πρέπει επομένως να αναρωτηθούμε τι είναι στην ουσία του ο άνθρωπος και τι μας κάνει ευτυχισμένους. Και είναι ωραίο που πρόκειται για μία ερώτηση που παραμένει πάντα χωρίς μία ξεκάθαρη απάντηση. Δεν πρέπει να έχουμε απαραίτητως απαντήσεις, αλλά να θέτουμε τα σωστά ερωτήματα. Καθετί που κάνουμε έχει σχέση με την ανθρώπινη φύση. Πάρτε για παράδειγμα όσα συνέβησαν στη Λιβύη με τον Καντάφι. Εντάξει, ο Καντάφι ήταν ο κακός της υπόθεσης, αλλά ποιος τον προσκαλούσε τόσα χρόνια στην Ευρώπη; Γιατί τον υποστήριζαν για τόσο καιρό; Και ποιο είναι το αποτέλεσμα αυτής της στάσης; Γιατί αν δεν αναρωτηθείς γιατί ο Καντάφι γίνεται ο Καντάφι και γιατί ο Σαντάμ γίνεται ο Σαντάμ, τότε δεν μπορείς να λύσεις το πρόβλημα. Με τους βομβαρδισμούς δε δίνονται λύσεις. Η πραγματική κατανόηση απαιτεί μία ιστορική οπτική, αλλιώς δε γίνεται. Να βάλουμε επιτέλους τον άνθρωπο στο επίκεντρο. Ο άνθρωπος μόνο έχει παγκόσμιες διαστάσεις.

ΠΡΩΤΟ 1 ΠΛΑΝΟ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ 52ου ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

www.filmfestival.gr

Εκδότης_ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΕΪΠΙΔΗΣ

Διευθυντής_ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΟΥΛΑΣ

Αρχισυντάκτρια_ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ

Συντάκτες_ΔΗΜΗΤΡΑ ΒΟΖΙΚΗ, ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΓΟΥΔΗΣ, ΝΙΚΗ ΚΕΦΑΛΑ, ΒΟΥΛΑ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΒΟΣ, ΚΥΑ ΤΖΗΜΟΥ.

Φωτογραφίες_MOTIONTEAM

Σχεδιασμός_ΓΡΑΜΜΗ / Οπτική Επικοινωνία

Εκτύπωση_ΦΙΛΙΠΠΟΣ / Εκδοτική Βορείου Ελλάδος

Ανάδοχος_ΓΡΑΦΙΚΗ / Διαφημιστική Εταιρεία

ΛΙΝΤΑ ΜΟΛΙΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΥΠΟΘΕΣΗ

Η Έμμα, η αδελφή της Σάρα και η νέα τους φίλη Κασσάνδρα, περνούν τις μέρες τους σε έναν ιππικό όμιλο, που μαθαίνουν να εκτελούν ακροβατικά νούμερα. Εκεί, ξεκινά ανάμεσά τους ένα παιχνίδι φιλοδοξιών, δύναμης και ελέγχου για το ποια θα επικρατήσει με το ταλέντο και την προσωπικότητά της. Παράλληλα οι προκλήσεις εκτός από σωματικές είναι και ψυχολογικές, καθώς τα κορίτσια αναζητούν την σεξουαλικότητά τους. Η νεαρή ηθοποιός από την Σουηδία, Λίντα Μόλιν, που υποδύεται την Κασσάνδρα, μιλά στο Πρώτο Πλάνο για την συμμετοχή της στην ταινία *Οι μαιμούδες/She monkeykeys* –προβάλλεται στο τμήμα των Ανοιχτών Οριζώντων– και δηλώνει ενθουσιασμένη με το κοινό του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Ταινία ενηλικίωσης

«Η Κασσάνδρα είναι μια κοπέλα που θέλει τα πάντα να γίνονται όπως επιθυμεί εκείνη. Απολαμβάνει να ελέγχει τους άλλους, παίρνει συνήθως εκείνο που ζητά, όμως δεν μπορεί καθόλου να διαχειριστεί τα συναισθήματά της. Είναι πολύ ανασφαλής στην πραγματικότητα, παρότι στους άλλους δείχνει σκληρή και απροσπέλαστη» αναφέρει η Λίντα Μόλιν για τον ρόλο της. Με αυτή την ταινία, δόθηκε στην ίδια η αφορμή για την πρώτη της επαφή με την κινηματογραφική κάμερα. «Οι "μαιμούδες" είναι η πρώτη μου ταινία και μου άρεσε πολύ όλη η διαδικασία. Η συνεργασία μου με την σκηνοθέτιδα, Λίσα Ασάν ήταν άριστη. Είναι από τους καλύτερους ανθρώπους που έχω γνωρίσει και συγχρόνως παράξενη, με την θετική ωστόσο έννοια. Με βοήθησε ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων καθώς με κατηύθυνε συνεχώς, ώστε να καταλαβαίνω αμέσως τι θέλει από μένα και να μην κομπλάρω μπροστά στη κάμερα. Δεν ένιωθα

καθόλου αγχωμένη, παρόλο που ήμουν εντελώς άπειρη ως ηθοποιός» λέει η Λίντα. Την ταινία την χαρακτηρίζει ως καθαρά... γυναικεία υπόθεση. «Πρόκειται για μια γυναικεία ταινία που αναφέρεται κυρίως στο θέμα της ενηλικίωσης. Άλλωστε την σκηνοθεσία όπως και το σενάριο, τα υπογράφουν γυναίκες. Επιπλέον, περιλαμβάνει ισχυρούς θηλυκούς χαρακτήρες που, με υπόγειο τρόπο, ο ένας προσπαθεί να επικρατήσει του άλλου, με την λογική του "ποιος είναι το αφεντικό;"» υποστηρίζει η ηθοποιός.

Πρόκληση;

Πόσο προκλητική όμως είναι για την ίδια η ταινία; «Το σενάριο ωθεί τους χαρακτήρες που υποδύμαστε σε έντονα φορτισμένες καταστάσεις, οι οποίες μπορεί να θεωρηθούν προκλητικές. Επίσης κινείται ανάμεσα στα όρια της αθωότητας και του λεπτού ερωτισμού. Ενδεχομένως κάποιοι να βρουν την ταινία ενοχλητική, αλλά ουσιαστικά είναι ένα φιλμ που μιλάει για το σεξ, την εφηβεία και τις φιλοδοξίες» σημειώνει η Λίντα. Εκτός από

τις τρεις πρωταγωνίστριες, σημαντικό ρόλο στις *Μαιμούδες* παίζουν τα... άλογα. «Τόσο εγώ όσο και τα άλλα δύο κορίτσια που συμμετέχουν στην ταινία, η Mathilda Paradeiser και η Isabella Lindevist, εξασκηθήκαμε για περίπου 2 με 3 μήνες, με εκπαιδευτές αλόγων στη Σουηδία. Ήταν δύσκολη η εκπαίδευση και να φανταστείτε πως κάναμε τα πιο απλά πράγματα. Ειδικά το πώς θα ανέβεις στο άλογο, ίσως να μοιάζει εύκολο, στην πραγματικότητα δεν είναι καθόλου γιατί είναι τεράστια ζώα. Μάλιστα η Mathilda έπεσε μία φορά, ευτυχώς δεν τραυματίστηκε, οπότε όλα καλά. Θέλουμε να ιππεύουμε εμείς τα άλογα και όχι κάποιοι ειδικοί στην θέση μας. Έτσι η ερμηνεία μας, βγήκε πιο ρεαλιστική» αναφέρει η Λίντα Μόλιν. Όσο για το αν η ζωή μοιάζει πολλές φορές με κούρσα αλόγων, η ηθοποιός τονίζει πως «η ζωή μοιάζει με κούρσα αλόγων όταν διεκδικείς τα πάντα με ζήλο και θέλεις σε όλα να είσαι ο καλύτερος. Αντίθετα όταν σου αρκούν τα απλά πράγματα, όπως για παράδειγμα η αγάπη της οικογένειας σου ή των φίλων σου, τότε σίγουρα δεν είναι αγώνας,

κυλά πιο ευχάριστα και με ηρεμία».

Σε κωμωδία

Το Φεστιβάλ δεν το έχει επισκεφθεί ξανά στο παρελθόν. «Διατρεύω την Ελλάδα και τις ταινίες, οπότε εδώ συνδυάζω και τις δύο μου αγάπες. Έχω έρθει πολλές φορές, την Θεσσαλονίκη όμως την επισκέπτομαι για πρώτη φορά και είμαι ενθουσιασμένη με την πόλη. Λυπάμαι με όσα ακούω για την χώρα σας και ελπίζω το πρόβλημα να ξεπεραστεί όσο πιο γρήγορα γίνεται. Νομίζω το κοινό του Φεστιβάλ είναι το καλύτερο που έχω γνωρίσει σε σχέση με οποιαδήποτε άλλη αντίστοιχη διοργάνωση. Γελάει, σχολιάζει και καταλαβαίνει απόλυτα τα όσα θέλει να περάσει η ταινία. Όσο για τους άντρες εδώ στην Ελλάδα πιστεύω είναι πολύ... απρόσιτοι και σοβαροί» λέει χιουμοριστικά. Στα επαγγελματικά της σχέδια ήδη υπάρχει και άλλη ταινία. «Μόλις ολοκληρώθηκαν τα γυρίσματα μιας κωμωδίας στην οποία συμμετέχω. Έχει τίτλο "Bitchhug", σε σκηνοθεσία Andrea Ohman και υποδύομαι έναν πάρα πολύ κακό χαρακτήρα» τονίζει.

ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΚΕΝΤΡΟ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

κινηματογράφος
σε εξέλιξη

Διονυσίου Αρεοπαγίτου 7, 117 42, Αθήνα
τηλ: 210 3678500 | url: www.gfc.gr
email: info@gfc.gr

ΜΑΙΚΛ ΝΤΙ ΤΖΙΑΚΟΜΟ

ΕΙΝΑΙ ΕΥΚΟΛΟ ΝΑ ΚΑΝΕΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ, ΔΥΣΚΟΛΟ ΝΑ ΒΡΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΗΘΙΝΗ ΑΓΑΠΗ

Με πολλά βραβεία στο ενεργητικό του και συνεργασίες με καταξιωμένους δημιουργούς, ο Μάικλ Ντι Τζιάκομο, βρέθηκε στην 52η διοργάνωση, για να παρουσιάσει μια διαφορετική από τις χολιγουντιανές συμβάσεις, ρομαντική κομεντί. Ο Αμερικανός σκηνοθέτης, δηλώνει ενθουσιασμένος από την Θεσσαλονίκη και το Φεστιβάλ της. «Στην προβολή της ταινίας μου τα πάντα ήταν εξαιρετικά. Θα την θυμάμαι αυτή την βραδιά. Ο κόσμος γέμισε ασφυκτικά την αίθουσα και είχε αρκετό ενδιαφέρον το Q&A που ακολούθησε μετά το τέλος της προβολής. Έχω την αίσθηση πως όλοι σε αυτή τη πόλη αγαπούν τα φιλμ και είναι αλήθεια ότι δεν βρίσκεις σε κάθε Φεστιβάλ Κινηματογράφου, τόσο έντονη ενεργητικότητα».

Το *Somewhere tonight*/Κάπου απόψε είναι η δεύτερη μεγάλου μήκους ταινία του –μετά το *Animals with the tollkeeper*– και την έχει εμπνευστεί από παλαιότερο φιλμ. «Η ταινία είναι εμπνευσμένη από το “1-900” του Ολλανδού κινηματογραφιστή Τέο Βαν Γκογκ, ο οποίος δολοφονήθηκε τον Νοέμβριο του 2004, την ώρα που πήγαινε στην δουλειά του με το ποδήλατο, από ισλαμιστή που αντέδρασε σε ντοκιμαντέρ του για τις κακοποιημένες γυναίκες. Θέλαμε να κάνουμε ένα αφιέρωμα σε αυτόν τον δημιουργό, ωστόσο η ταινία δεν είναι ακριβώς ριμέικ. Οι χαρακτήρες είναι δικοί μου, απλά τους τοποθέτησα στη Νέα Υόρκη και το μόνο που κράτησα από το φιλμ του Βαν Γκογκ, είναι η τηλεφωνική “πικάντικη” συνομιλία μεταξύ των ηρώων» σημειώνει ο Ντι Τζιάκομο.

Ποια είναι τα στοιχεία που φέρνουν κοντά τους χαρακτήρες της ταινίας του; Σύμφωνα με τον ίδιο «εκείνο που ενώνει τον Γούλι και την Πάτι, είναι κυρίως η μοναξιά που βιώνουν, όπως και η ανάγκη τους για συντροφικότητα και αγάπη. Με την πρώτη ματιά, δεν έχουν πολλά κοινά μεταξύ τους, εκτός του ότι νιώθουν δυστυχισμένοι με την πορεία της ζωής τους. Υποφέρουν από ανικανοποίητες επιθυμίες, έχουν διάφορες φοβίες και είναι αυτό που λέμε κοινωνικά δυσλειτουργικοί. Η Πάτι είναι αγοραφοβική και ζει μόνιμα κλεισμένη στο σπίτι της και ο Γούλι είναι ένας ποδηλάτης κούριερ με αρκετές

ιδιορρυθμίες. Δεν έχει όμως καμία σημασία από πού προέρχονται ή τι κάνει ο καθένας στην καθημερινότητα του, αλλά ότι αυτό που αναζητούν και οι δυο τους είναι να αγαπηθούν».

Όπως σημειώνει ο Ντι Τζιάκομο «να γνωρίσεις κόσμο και να κάνεις σχέσεις είναι αρκετά εύκολο στην εποχή μας, ακόμη και σε μεγαλουπόλεις σαν τη Νέα Υόρκη. Το δύσκολο είναι να βρεις την αληθινή αγάπη. Οι κοινωνίες γίνονται όλο και πιο περίπλοκες και ο καθένας νιώθει την ανάγκη να απομονωθεί. Μέχρι τη στιγμή που αντιλαμβάνεται πως είναι μόνος και αρχίζει να αναζητά πεισματικά συντροφιά».

Η επιλογή του Τζον Τορτούρο για τον βασικό ρόλο, δεν ήταν τυχαία καθώς σκηνοθέτης και ηθοποιός γνωρίζονται πολλά χρόνια. «Βασικά δεν διάλεξα εγώ τον Τζον, αλλά εκείνος με έμενα. Είμαστε εδώ και χρόνια καλοί φίλοι και θέλα-

με πολύ να συνεργαστούμε, απλά δεν μας δινόταν η κατάλληλη ευκαιρία. Πρόκειται για έναν εξαιρετικά ταλαντούχο ηθοποιό και δουλέψαμε άψογα μαζί. Τα γυρίσματα της ταινίας είχαν διάρκεια μόλις δώδεκα ημέρες, γιατί ο προϋπολογισμός μας ήταν πάρα πολύ περιορισμένος και δεν είχαμε περιθώρια να χρονοτριβούμε. Όλα ευτυχώς λειτούργησαν χωρίς προβλήματα».

Ο Μάικλ Ντι Τζιάκομο έχει δουλέψει επιπλέον και ως σεναριογράφος, με σκηνοθέτες όπως ο Ρομάν Πολάνσκι και ο Γκορ Βιμπρίνσκι. «Απολαμβάνω να γράφω σενάρια για δημιουργικούς ανθρώπους, είναι ιδιαίτερα ευχάριστη διαδικασία» υποστηρίζει ο ίδιος. Όσο για την συνεργασία του με μεγάλα κινηματογραφικά στούντιο, όπως εξηγεί «παίζονται πολλά χρήματα εδώ. Είναι βέβαια μια μεγάλη πρόκληση για μένα, αλλά σταδιακά σου αλλάζουν τα πάντα στο σε-

νάριο, σε σημείο που πολλές φορές δεν αναγνωρίζεις πια ότι είναι δικό σου. Τα μεγέθη είναι διαφορετικά, όταν έχεις με κάποιους με ακριβές παραγωγές που φυσικά οι υπεύθυνοί τους, επιδιώκουν να βγάλουν πίσω τα χρήματα που έχουν επενδυθεί σε αυτές. Αρχικά σου ζητούν κάτι συγκεκριμένο και μετά θέλουν κάτι άλλο. Δεν βρίσκεις εύκολα την άκρη».

Στα μελλοντικά του σχέδια υπάρχουν δύο ταινίες, που βρίσκονται σε πρωταρχικό ακόμη στάδιο. «Αυτή τη στιγμή γράφω το σενάριο για δύο ταινίες, μικρές παραγωγές. Μπορώ να μιλήσω μόνο για την μία, καθώς αυτή τη στιγμή είμαι σε αναζήτηση του καστ των ηθοποιών. Πρόκειται για ένα φιλμ νουάρ που θα γυριστεί στο Παρίσι –είναι εκπληκτική η ατμόσφαιρα αυτής της πόλης και γι' αυτό την επέλεξα. Πρόκειται για μια περιέργη ταινία με αρκετό μαύρο χιούμορ, συγκίνηση και ένταση, η οποία αναφέρεται σε μία γυναίκα που προσπαθεί να προστατέψει την οικογένειά της».

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ ΜΙΛΟΥΝ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

**Πορτρέτο στο λυκόφως
Portret v sumer kakh**
της Αντζελίνα Νικόνοβα

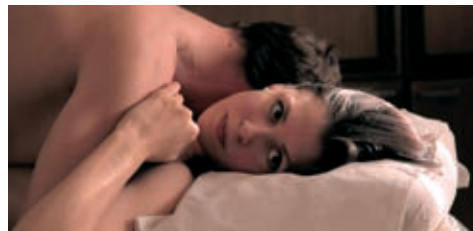
Με πτυχίο κινηματογράφου και βίντεο από τη Σχολή Οπτικοακουστικών Μέσων της Νέας Υόρκης και ένα ντοκιμαντέρ στο ιστορικό της, η Αγγελίνα Νικόνοβα υιοθετεί τη φόρμα του θρίλερ με κεντρικό πρόσωπο μια πλούσια νέα γυναίκα που νυχτοπερπατά στη λάθος μεριά της Μόσχας και γνωρίζει το πιο βίαιο και τρομακτικό πρόσωπο της σύγχρονης ρωσικής κοινωνίας.

Κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων ήσασταν ελαστική όσον αφορά στην πιστή μεταφορά του σεναρίου και ανοικτή σε αυτοσχεδιασμούς; Επίσης τι σας οδήγησε στην επιλογή μη επαγγελματιών ηθοποιών; Γενικά μείναμε πιστοί στο αρχικό σενάριο. Και όλοι αυτοί οι αυτοσχεδιασμοί που επέτρεψα «κρατήθηκαν» μέσα στους γραπτούς διαλόγους. Θέλω να πω, ότι εφόσον χρησιμοποίησα ερασιτέχνες ηθοποιούς, θεώρησα λογικό να τους αφήσω να να βρουνε μόνου

τους τα λόγια για να εκφράσουν τις σκέψεις που υπήρχαν στο σενάριο. Εφόσον, επιπλέον, έπρεπε να μείνουμε σε έναν χαμηλό προϋπολογισμό ήταν πιο εύκολο να επιλέξω ερασιτέχνες ηθοποιούς, που αντιμετώπιζαν την ηθοποιία σαν διασκέδαση και όχι σαν επάγγελμα και σε μερικές περιπτώσεις επρόκειτο γι' αυτούς ένα όνειρό τους που γινόταν πραγματικότητα, ώστε να δουλέψουν ως ηθοποιοί χωρίς αμοιβή. Με τους επαγγελματίες ηθοποιούς του θεάτρου ήταν πιο δύσκολο. Επίσης οι αίθουσες και τα θέατρα στην πόλη μου, το Ροστόβ, δεν έχουν καλή ακουστική οπότε οι περισσότεροι από τους ντόπιους ηθοποιούς έχουν την τάση να παίζουν με έναν υπερβολικό τρόπο, που δεν ταίριαζε καθόλου στην ταινία μου, όπου ήθελα τα πάντα να μοιάζουν όσο το δυνατόν πιο αυθεντικά.

Ποιες ήταν οι μεγαλύτερες δυσκολίες που συναντήσατε στη διαδικασία της παραγωγής; Όπως είπα και πριν δεν υπήρχαν χρήματα κι αυτό δημιούργησε μια σωρεία προβλημάτων. Επίσης η γενέτειρά μου όπου έγιναν τα

γυρίσματα δεν είναι συνηθισμένη να βλέπει κινηματογραφικά συνεργεία στους δρόμους της, έτσι υπήρξαν στιγμές που κάλεσαν την αστυνομία να μας «μαζέψει». Ευτυχώς, ο Σεργκέι Μπορισόφ, που έχει τον κεντρικό αντρικό ρόλο, είναι στην πραγματικότητα αστυνομικός. Και έτσι διαχειρίστηκε αποτελεσματικά τέτοιου είδους κωλυσιεργίες.

Τι θα άλλαζατε στην ταινία σας αν διαθέτατε μεγαλύτερο μπάτζετ; Θα είχα την ευκαιρία βασικά να αφοσιωθώ στην σκηνοθετική μου ιδιότητα, από το να ασχολούμαι με θέματα παραγωγής όπως έκανα για τουλάχιστον δυο μήνες στη διάρκεια των γυρισμάτων. Ένα μεγαλύτερο μπάτζετ σημαίνει ένα μεγαλύτερο συνεργείο και φυσικά έναν πολύ καλύτερο τεχνικό εξοπλισμό.

Θεωρείτε πιο σημαντικό σε μια ταινία το μήνυμα που δίνει ή την κινηματογραφική αισθητική της; Πιστεύω ότι σε κάθε μορφή τέχνης είναι εξίσου σημαντικά και η φόρμα και το μήνυμα. Είναι εξαιρετικό το καλλιτεχνικό έργο αν καταφέρνει να κρατήσει μια ισορροπία ανάμεσα σ' αυτά τα δυο.

Ποια ήταν η πιο «ενοχλητική» ταινία που παρακολουθήσατε ποτέ; Πολλές φορές αισθάνομαι «άσχημα» όταν βλέπω ταινίες από τη σύγχρονη Ρωσία. Και σ' αλήθεια ελπίζω αυτή η κατάσταση που αντικατοπτρίζουν να αλλάξει σύντομα. 🇷🇺

< ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΟ ΒΑΣΙΚΟ ΜΕΝΟΥ
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 01: ▶ ⏸
ΠΡΟΤΕΙΝΕΤΕ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 🗨 📄 🔊

DRIVE & SEEK

Η ΠΡΩΤΗ INTERACTIVE ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΜΕ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΗ ΤΗ ΝΕΑ C-CLASS COUPÉ

ΔΟΚΙΜΑΣΕ ΤΑ ΑΝΤΑΝΑΚΛΑΣΤΙΚΑ ΣΟΥ!

ΜΠΕΣ ΣΤΟ SITE ΚΑΙ ΟΔΗΓΗΣΕ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΘΕΛΕΙΣ

▶ ΓΥΡΙΣΕ ΤΟ ΧΡΟΝΟ ΠΙΣΩ

www.mercedes-benz.gr/c-coupe

A ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΜΗΝ ΤΟ ΡΙΣΚΑΡΕΙΣ

B ΓΙΝΕ ΗΡΩΑΣ

125! years of innovation

Mercedes-Benz
The best or nothing.

J.A.C.E

του Μενέλαου Καραμαγγιώλη

Με δεδομένη τη χρονική απόσταση που μας χωρίζει από την προηγούμενη ταινία σας (13 χρόνια μετά το βραβευμένο BLACK OUT), πώς θα συνοψίζατε αυτήν την περίοδο προετοιμασίας για το J.A.C.E.;

Δεν ανήκω σε αυτούς που βιάζονται να μιλήσουν, έτσι κι αλλιώς... Έχουμε γεννηθεί σε τόπο με παράδοση στο λόγο, είναι μεγάλο προτέρημά μας να αφηγούμαστε ιστορίες. Γι' αυτές τις ιστορίες, προσωπικά, έχω έγνοια να κάνουμε τους λιγότερους συμβιβασμούς όταν τις λέμε. Μια ταινία απαιτητική όπως το BLACK OUT (στοίχισε αρκετά, πήγε στα φεστιβάλ, κινήθηκε στο εξωτερικό), όταν τελειώνει, θέλει χρόνο να αποσβεστεί. Το J.A.C.E., επίσης ανεξάρτητη αλλά ακόμα πιο απαιτητική παραγωγή, για την οποία μαζεύτηκαν τόσες χώρες να την κάνουν, απαιτούσε προετοιμασία, υπομονή, πολύ χρόνο. Γενικώς, αποφεύγω να μετρώ το χρόνο. Όταν κάνεις σινεμά, επειδή ακριβώς αναπαράγεις το χρόνο με διαφορετικό τρόπο μέτρησης, έχεις και τελείως διαφορετική αντίληψη από την κοινή λογική. Ειδικά σήμερα, που οι καταστάσεις απαιτούν fast forward λογική, είναι αντίσταση σε κάθε λογιστική αντίληψη του χρόνου να κάνεις ταινίες, και μάλιστα, με τον τρόπο που θέλεις. Το σημαντικό για μένα και τους συνεργάτες μου ήταν να πούμε μια ιστορία συγκεκριμένη, με δομή, αφηγηματικότητα, πλοκή, και ήθελα αυτό να εξασφαλιστεί σωστά.

(...) Το J.A.C.E είναι ταινία που απαιτεί αληθοφανή αφήγηση. Γι' αυτό αποφύγαμε εφέ και περίτεχνες εικόνες. Αυτό ήταν δι-αρκής έγνοια όλων μας, από τον διευθυντή φωτογραφίας ή τον κάθε ηθοποιό, μέχρι τον βοηθό τεχνικού. Ακόμα και στο post production ζητούμενο ήταν η αληθοφάνεια που πλησιάζει την αλήθεια του ντοκιμαντέρ. Είναι εξαντλητική αυτή η προσήλωση, απαιτεί κόπο, χρόνο, παρόλα αυτά, ευγνωμονώ τις αλλαγές που έγιναν. Το βλέπω από τις πρώτες κιόλας αντιδράσεις του κοινού που λένε ότι κάθε στιγμή θέλουν να δουν τι θα γίνει παρακάτω, ότι η ταινία τους δημιουργεί συναισθήματα, αντιδράσεις. Αυτά δεν είναι εύκολο να τα πετύχει κάποιος, είναι τα κέρδη της ταινίας αυτής και της δουλειάς μας. (...)

Διεθνής συμπαραγωγή και η φετινή σας ταινία και ακριβή παραγωγή για τα ελληνικά δεδομένα (όπως και η προηγούμενη). Πόσο μεγάλο μέρος της φιλικής διαδικασίας κατέλαβε η αναζήτηση χρηματοδότησης;

Εξ ορισμού αυτή η διαδικασία είναι χρονοβόρα και ψυχοφθόρα. Αλλά, αν καίγεται να κάνεις αυτή τη δουλειά, μπορεί και μέσα από αυτό να εμπνέεται περισσότερο, καθώς έχει ευκαιρία να βελτιώνει την ιστορία σου σε κάθε αφηγηματικό στάδιο, σενάριο, γύρισμα, post production. Στο J.A.C.E., που είναι συμπαραγωγή Τουρκίας, Fygom, Πορτογαλίας, Ολλανδίας, το όλο πράγμα στήθηκε τρεις φορές εξ αρχής. Κι αυτό γιατί η Ελλάδα αργούσε να πάρει αποφάσεις. Υπήρχαν, ας πούμε, άλλες δυο χώρες με τις

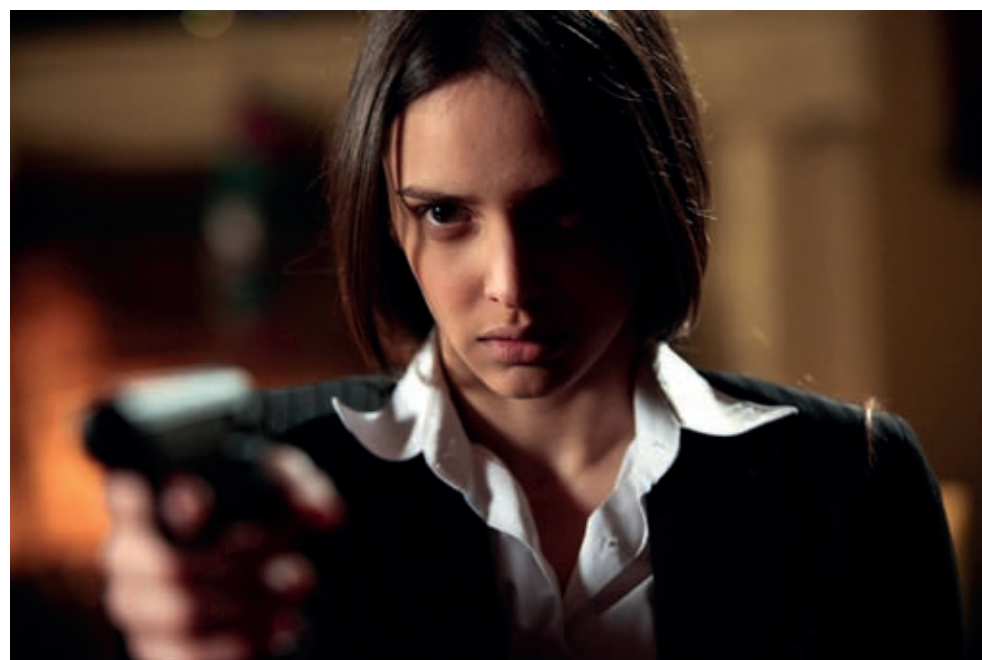
οποίες συζητούσαμε για συμμετοχή στην παραγωγή, αλλά εξαιτίας των δικών μας καθυστερήσεων στο συντονισμό, αποχώρησαν από το project. Αυτή η ταινία, η ακριβή όπως λέτε, πέρα από την επιμονή όλων μας έγινε και εξαιτίας του J.A.C.E. της ίδιας της ιστορίας. Γιατί ήταν η ιστορία του J.A.C.E. που "τράβηξε" το ενδιαφέρον ανθρώπων από αυτές τις χώρες να υποστηρίξουν οικονομικά μια ελληνική ταινία. Η ιστορία του ακυρώνει τα σύνορα με τον τρόπο που τα ξέρουμε και μιλάει καινούργια γλώσσα. Υπερβαίνοντας το προσωπικό πλαίσιο και το στενά περιορισμένο τοπικό χρώμα. Γιατί ο J.A.C.E. μιλάει μια γλώσσα γνωστή και οικεία σε όλους τους Ευρωπαίους. Και από ό,τι είδαμε στο Τόκιο και με άλλες πιο μακρινές κουλτούρες.

Μιλήστε μου για την εμπειρία σας αυτή, της συμμετοχής σας στο φετινό 24ο Διεθνές Φεστιβάλ του Τόκιο. Πόσο δύσκολο είναι να κινηθεί μια ελληνική ταινία προς τα διεθνή φεστιβαλικά κυκλώματα;

Υπήρχε παρελθόν με το BLACK OUT, είχε προβληθεί σε δυο αίθουσες εκεί τότε, αλλά δεν είχε πάει κανείς μας, δεν ένιωσα τον παλμό, μόνο στο τηλέφωνο, θυμάμαι, έδινε κάποιες συνεντεύξεις! Πάντως για το J.A.C.E. το Τόκιο ήταν ένα δώρο. Οι υπεύθυνοι του φεστιβάλ επέμεναν πολύ για την επιλογή της και έστειλαν ειδική απεσταλμένη να τη συνοδεύσει. Αμέσως μόλις την τελειώσαμε, σε δυο μέρες έφυγε από τα χέρια μας. Πρόκειται για μεγάλης αξίας και μοναδικό φεστιβάλ, αρκεί να σας πω ότι ο πρωθυπουργός της Ιαπωνίας μας υποδέχθηκε έναν έναν τους ξένους σκηνοθέτες ξεχωριστά. Στήθηκε μια φοβερή γιορτή με 6.000 ανθρώπους, τεράστια δημοσιογραφική κάλυψη, με διασημότητες ολκής... ένα καταπληκτικό πανηγύρι... Η ταινία μας παίχτηκε σε κατάμεστες αίθουσες και καταχειροκροτήθηκε από θεατές -καθλωμένους κατά τη διάρκεια της προβολής της- που δεν κατανοούν καθόλου τη γλώσσα μας, δεν αναγνωρίζουν καν τα γράμματα στα credits, απέναντι μάλιστα σε ταινίες πρώτης επιλογής από ονόματα μεγάλθηρια του παγκόσμιου κινηματογράφου, π.χ. την καινούργια του Γουίντεμπερτομ ή του Γκάρσια με την Γκλεν Κλόουζ, κ.ά.

Ποιες δυνάμεις καθορίζουν το καλλιτεχνικό αποτέλεσμα μιας ταινίας στην Ελλάδα, κατά τη γνώμη σας;

Το αποτέλεσμα μιας ταινίας καθορίζεται από τους ανθρώπους που την κάνουν. Βασικό και θεμελιώδες. Ό,τι και να γίνει, όσα λεφτά, ωραίες ιδέες ή μέσα να έχεις, δεν μπορείς να αποφύγεις το γεγονός ότι κάθε ταινία είναι η ιστορία της, ο τρόπος που οι άνθρωποι που την κάνουν διαχειρίζονται αυτήν την ιστορία. Αυτό που είναι το πιο καθοριστικό είναι το έμφυχο υλικό της, οι άνθρωποί της, η τρέλα τους, η αφοσίωσή τους. Κάθε ταινία είναι ένα σύνολο πραγμάτων που γίνεται από ένα σύνολο ανθρώπων. Αυτό που με ξετρελαίνει είναι, όταν στην τελευταία πια φάση που φτάνει στον προορισμό της, τους θεατές, αυτονομείται, αποκτάει δική της ζωή. Παιρνει δρόμο και

πηγαίνει μόνη της. Δεν μπορείς να τη σταματήσεις ή να την αλλάξεις. Ούτε να κάνεις delete. Αυτό είναι το μαγικό στο σινεμά...

Η προηγούμενη ταινία σας έχει βραβευθεί στο Φεστιβάλ. Ποια η γνώμη σας για την αποδέσμευση του φεστιβάλ από τα ελληνικά βραβεία και τη δημιουργία της Ελληνικής Ακαδημίας Κινηματογράφου; Είμαι από αυτούς που στήριζαν τα Κρατικά Βραβεία και πιστεύουν και στην αξία του χρηματικού επάθλου. Στο ελληνικό σινεμά οι περισσότεροι συντελεστές αμοίβονται πολύ λιγότερο από όσο αξίζει η εργασία τους. Τα χρηματικά βραβεία είναι ένα είδος ανταμοιβής, αλλά και κινήτρου. Δεν συμφωνώ που καταργήθηκαν τα Κρατικά Βραβεία, κυρίως, γιατί αφορούν σε τομείς εργασίας που υποπληρώνονται. Θα ήταν καλύτερο να διασφαλιστεί η αξιοπιστία αυτών των βραβείων με δίκαιο τρόπο, παρά να καταργηθούν. Να χάνονται και από εκεί χρήματα που θα μπορούσαν να πάνε πίσω στον κινηματογράφο. Ούτε είδα αυτά τα λεφτά των βραβείων -που δεν δίνονται εδώ και 2 χρόνια- να επενδύονται στο ελληνικό

σινεμά, όπως είχε αναγγελθεί... Όσο για την Ακαδημία, είμαι μέλος της "Ομίχλης" όμως όχι της Ακαδημίας. Κατά τους υπευθύνους δεν πληρώ κάποιους όρους... παρότι κάνω 25 χρόνια σινεμά... τέλος πάντων...

Σας αγχώνει η προβολή της ταινίας σας σε ελληνικό έδαφος; Θεωρείτε το ελληνικό κοινό ιδιαίτερα επικριτικό στην εγχώρια παραγωγή;

Η αλήθεια είναι ότι όταν πήγαμε στο Τόκιο αγχώθηκα με την ιδέα της προβολής της για πρώτη φορά ενώπιον θεατών με τελείως διαφορετική κουλτούρα. Το άγχος όμως υποχώρησε μπροστά στην ένθερμη ανταπόκριση. Ερχόμενος στη Θεσσαλονίκη, σκεφτόμουν το αυστηρό με τις ελληνικές ταινίες κοινό της. Από την άλλη όμως, από μικρός έχω υπάρξει πολύ τυχερός με το κοινό αυτό. Από το πρώτο μου ντοκιμαντέρ (ΕΛΛΙΑΣ ΑΙΓΛΗ) που ήμουν 21 χρονών μέχρι το BLACKOUT, η υποδοχή του κοινού ήταν πάντα θερμή, γεμάτες αίθουσες και άνθρωποι που περισσεύουν, χειροκροτήματα, συγχαρητήρια. Όλη αυτή η καλή ενέργεια εξισορροπεί πάντα τον αρχικό μου φόβο...

Πορφύριο/Porfirio

του Αλεχάντρο Λάντες

Ο Βραζιλιάνος Αλεχάντρο Λάντες σπούδασε Λογοτεχνία και Αρχιτεκτονική και αρθρογραφούσε σε μεγάλη εφημερίδα του Μαϊάμι. Το πρώτο του ντοκιμαντέρ ενθουσίασε στο Σάντανς και χάρη στην υποτροφία του Φεστιβάλ έγραψε το σενάριο του Πορφύριο, μετά από μακροχρόνια έρευνα και προσωπική επαφή με τον ήρωά του. Ο δοχρονος, σήμερα, Κολομβιανός Πορφύριο Ραμίρες υπήρξε πλούσιος και ζηλευτός οικογενειάρχης ώσπου, στα 1991, έμεινε παράλυτος όταν δέχτηκε μια σφαίρα από αστυνομικό στη σπονδυλική του στήλη. Δέκα χρόνια αργότερα έγινε γνωστός ως ο πρώτος Α.Μ.Ε.Α αεροπειρατής.

Πότε πήρατε την απόφαση να γυρίσετε μια ταινία για τον Πορφύριο Ραμίρες;

Η απόφαση πάρθηκε ενστικτωδώς. Υπάρχουν πολλές εκπληκτικές, φαινομενικά τυχαίες, πράξεις βίας που τροφοδοτούν με «πιπεράτα» θέματα τις εφημερίδες. Αλλά όταν διάβασα γι' αυτήν, μου «καρφώθηκε» στο μυαλό και ένιωσα ότι έπρεπε να χτυπήσω την πόρτα του ανθρώπου που η εφημερίδα τού είχε δώσει το παρατσούκλι «ο πειρατής του αέρα». Τρεις μήνες αργότερα κατέφτασα στο σπίτι του απρόσκλητος, την περίοδο που ξεκινούσε να εκτίει την μακρόχρονη ποινή του σε κατ' οίκον περιορισμό. Όταν παρακολούθησα τώρα την ταινία μου, καταλαβαίνω τι με τράβηξε στην ιστορία. Ήταν η γλυκιά ειρωνεία της κυκλικής αφήγησης, όπου ένας άντρας καταλήγει στο σημείο ακριβώς από όπου ξεκίνησε αλλά δεν είναι πια το ίδιο πρόσωπο. Επίσης με ενδιέφερε πολύ το ανθρώπινο σώμα σε πρωταγωνιστικό ρόλο.

Γιατί αποφασίσατε, όμως, να φτιάξετε μια υβριδική ταινία και όχι ένα καθαρό ντοκιμαντέρ; Με ποιο τρόπο τα στοιχεία της μυθοπλασίας υπηρέτησαν το όραμά σας για την ιστορία του Πορφύριο;

Πιστεύω στην κινηματογραφική φόρμα. Πιστεύω ότι ένα μεγάλο μέρος των συναισθημάτων βρίσκεται στα «τυπικά» συστατικά μιας ταινίας. Αν και δεν μπορώ να πω ότι με ενδιαφέρει κάποιο ιδιαίτερο κινηματογραφικό είδος. Οπότε δεν προσπάθησα να βάλω ταμπέλες στην κατασκευή της ταινίας μου ως μυθοπλασία, ντοκιμαντέρ ή στιδήποτε άλλο. Αυτό που προσπάθησα ήταν μια υπερεαλιστική οπτική που γίνεται πειστική αντιπαραθέτοντας ένα στυλ και μια φυσικότητα. Οι χαμηλές, φιξαρισμένες και απόλυτα συμμετρικές λήψεις σε σινεμασκόπ δημιούργησαν ένα διαδοστικό στυλιζαρισμένο κάδρο, αλλά η κίνηση, η ομιλία και τα σώματα μέσα σ' αυτό διατηρούν τη φυσικότητά τους. Έτσι γίνεται ακόμα πιο δύσκολο να βάλω ταμπέλα στο είδος, οπότε ελπίζω σε μια απροσδόκητη οπτική εμπειρία. Να αισθάνεσαι και να βλέπεις την ταινία χωρίς να μπορείς να την κατατάξεις κάπου συγκεκριμένα. Τελικά, βέβαια, η ταινία είναι ολοκληρωτικά βασισμένη στο σενάριο και το storyboard και παρόλο που είναι εμπνευσμένη από μια αληθινή ιστορία, οι πραγματικοί χώροι και οι άνθρωποι στην ταινία υπάρχουν μαζί

μόνο μέσα στην ταινία και πουθενά αλλού.

Πώς ένας Λατινοαμερικάνος σκηνοθέτης κατέληξε να συνεργάζεται με έναν Έλληνα Διευθυντή φωτογραφίας, τον Θύμιο Μπακατάκη (Ο διευθυντής φωτογραφίας του Κυνόδοντα και του Attenberg);

Λίγο πριν ξεκινήσω γυρίσματα, ο Ισπανός διανομέας της πρώτης μου ταινίας (το ντοκιμαντέρ *Cocalero*), μου έστειλε ένα DVD με δουλειά του Θύμιου σκεπτόμενος ότι θα μου άρεσε. Και όντως μου άρεσε, ειδικά η εμπειρία του πάνω στο σινεμασκόπ και την κινηματογράφηση των σωμάτων. Στο πλατό ο Θύμιος δεν καταλάβαινε τους ισπανικούς διαλόγους αλλά στην πραγματικότητα καταλάβαινε πιο πολλά από τους περισσότερους. Έπρεπε να κοιτάζει και να βλέπει πραγματικά τι συνέβαινε, πολύ πριν η κάμερα φτάσει στο εμπόδιο της γλώσσας, έτσι «άκουγε» τη γλώσσα του σώματος, τον τόνο, την ατμόσφαιρα. Η διαίσθησή του ήταν εξαιρετική. Τα γυρίσματα, παρόλο που έγιναν εξ ολοκλήρου στη Φλορέντσια, στην Κολομβία, με μόνο 9 μέλη στο συνεργείο, έφεραν κοντά ανθρώπους (και χρήματα) από πολλά άλλα μέρη: Κούβα, Ουρουγουάη, Ελλάδα, Αργεντινή, ΗΠΑ, Γαλλία... Και υπήρχαν ακόμη δυο Έλληνες που αποδείχτηκαν εξαιρετικά σημαντικοί για την ταινία... ο βοηθός κάμερας, Θωμάς Βαρβιάς, και ο σύμβουλος στο μοντάζ, ο Γιώργος Μαυροψαρίδης.

Πόσο δύσκολο ήταν για τον Πορφύριο Ραμίρες να ακολουθήσει πιστά ένα σενάριο που αφορούσε στη ζωή του;

Ο Πορφύριο ποτέ δεν ακολούθησε το σενάριο, γιατί ποτέ δεν του έδωσα σενάριο στο χέρι. Εργάστηκα μαζί του για 4 μήνες προτού ξεκινήσουμε γυρίσματα, αλλά όχι για να καταφέρω να τον μετατρέψω σε ηθοποιό. Ήξερα ότι μπορούσε να παίξει και κατείχε ένα ιδιαίτερο δραματικό ύψος εξαιτίας της φύσης και του τρόπου που παρανόμησε. Έτσι εργαστήκαμε πάνω στους μηχανισμούς: Με μια μικρή ψηφιακή κάμερα στο χέρι, του διάβαζα γραμμές από το σενάριο και του ζητούσα να τις επαναλάβει. Του ζητούσα να μετακινηθεί εδώ κι εκεί χωρίς να με ρωτά ή να αναρωτιέται γιατί. Έψαχνα για την ΠΑΡΟΥΣΙΑ μπροστά στην κάμερα, χωρίς να θέλω από αυτόν να προβάλει στιδήποτε άλλο τη στιγμή εκείνη. Ήθελα οι κινήσεις του και ο λόγος του να έχουν αυτά τα ποιότητα της πραγματικής ζωής, όπου κατά 90% δεν σκεφτόμαστε από πριν πώς θα λειτουργήσουμε όταν ενεργούμε.

Κάπου διάβασα ότι έχετε εργαστεί ως πολιτικός συντάκτης σε εφημερίδα. Ποια από τις δυο σας ιδιότητες (δημοσιογράφος και σκηνοθέτης) σας έκανε να θέλετε να κάνετε αυτήν την ταινία; Η αρχική σας πρόθεση ήταν να κάνετε κάποιου είδους πολιτική δήλωση μέσω της ταινίας; Ποτέ δεν σπούδασα ή εκπαιδεύτηκα ως δημοσιογράφος. Δούλεψα σε μια εφημερίδα για 6 μήνες μόνο, μετά το κολλέγιο. Έτσι δεν θεωρώ τον εαυτό μου δημοσιογράφο. Σπούδασα Οικονομικά αλλά δεν ασχολήθηκα ποτέ μ' αυτά. Είμαι ένας κινηματογραφιστής που ποτέ δεν σπούδασε κινηματογρά-

φο. Πιστεύω ότι η κατασκευή μιας ταινίας είναι εξ ορισμού, λόγω της φύσης του μέσου, μια πολιτική δήλωση. Κάτι όμως που θεωρώ πολύ διαφορετικό από το να κάνω μια καμπάνια ή να προσπαθώ να προσηλυτίσω σε κάτι. Η ταινία ήταν μια διαδικασία ανακάλυψης και εξερεύνησης της βίας.

Ήμουν περίεργος και κινηματογραφικά έψαχνα συστηματικά να δημιουργήσω ατυχήματα, να δημιουργήσω το απροσδόκητο. Αυτή η ταινία δεν είναι, σε καμία περίπτωση, μια ταινία όπου αισθάνθηκα ότι ανακάλυψα κάποια πολιτική ή κοινωνική αλήθεια και προσπάθησα να την αποκαλύψω στο κοινό.

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

ΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ ΜΙΛΟΥΝ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

Τύπος/ Press
του Σεντάτ Γιλμάζ

Η ταινία είναι εμπνευσμένη από την αληθινή ιστορία της εφημερίδας «Özgür Cüppem» («Ελεύθερη ατζέντα»), που εκδόθηκε για ένα σύντομο διάστημα μόλις δύο ετών στο Ντιγιάρμπακιρ, την πόλη όπου οι συγκρούσεις μεταξύ Κούρδων και τουρκικού στρατού υπήρξαν κατά τη δεκαετία του '90 έντονες. Μέσα από τα μάτια ενός νεαρού που εργάζεται στην εφημερίδα ως βοηθός, παρακολουθούμε τον καθημερινό αγώνα των δημοσιογράφων για την προάσπιση της ελευθερίας του λόγου απέναντι σε ένα καταπιεστικό καθεστώς.

Πώς αποφασίσατε να γυρίσετε τον Τύπο, χωρίς να έχετε πάει ποτέ στο Ντιγιάρμπακιρ, χωρίς να έχετε εργαστεί ποτέ ως δημοσιογράφος και χωρίς να είστε Κούρδος ή κουρδικής καταγωγής;

Η «Ελεύθερη Ατζέντα» ήταν τη δεκαετία του '90 η μοναδική εφημερίδα που ήταν εκτός κατεστημένου και εναντίον της κυ-

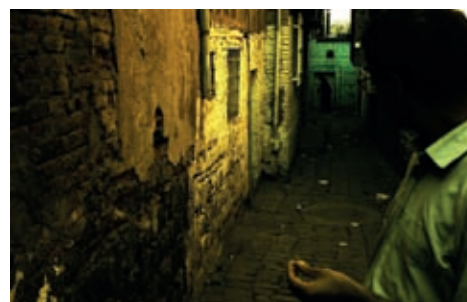
βέρνησης. Τη διάβαζαν σοσιαλιστές και η Αριστερά, καθώς και άνθρωποι που αναζητούσαν μια διαφορετική άποψη. Μέχρι να απαγορευθεί η κυκλοφορία της, αυτή την εφημερίδα διάβαζα. Η ιστορία της είναι μέρος της προσωπικής μου ιστορίας. Για μένα, ως σκηνοθέτη, μια ταινία για τον κουρδικό λαό έπρεπε να γυριστεί. Αυτό, σε συνδυασμό με το πάθος μου για την «Ελεύθερη Ατζέντα» ήταν το κίνητρο για να γυρίσω την ταινία.

Γιατί η ταινία έχει ως κεντρικό της χαρακτήρα τον νεαρό βοηθό της εφημερίδας; Θέλατε ίσως κάποιον αθώο και αδαή, όπως ενδεχομένως αρκετοί από τους θεατές σας θα είναι ως προς το Κουρδικό ζήτημα;

Δεν θα έλεγα ότι αυτός ήταν ο λόγος. Το να μπει κανείς στη δημοσιογραφία είναι μια διαδικασία όπως αυτή που δείχνουμε στην ταινία. Και ειδικά σε εφημερίδες όπως αυτή. Ο χαρακτήρας του Φιράτ, του βοηθού, είναι κεντρικός γιατί στο επάγγελμα αυτό έτοι έχουν τα πράγματα.

Πώς ήταν η κατάσταση στο Ντιγιάρμπακιρ όσο γυρίζατε; Αντιμετωπίσατε προβλήματα ή απειλές;

Όλα τα εσωτερικά γυρίσματα έγιναν στην Κωνσταντινούπολη, οπότε δεν είχαμε θέμα. Όμως τα εξωτερικά έγιναν στο Ντιγιάρμπακιρ, κι εκεί προετοιμαστήκαμε για το ότι μας περιμένουν προβλήματα. Θα ήταν αφελές να πιστεύουμε το αντίθετο. Κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων ήμασταν υπό παρακολούθηση από αστυνομικούς με πολιτικά και ορισμένες φορές μας καλούσαν στο Τμήμα, για να τους ενημερώσουμε για την ταινία. Τις δύο τελευταίες ημέρες των

γυρισμάτων δεν αντέξαμε –αποφασίσαμε να φύγουμε και να πάμε σε άλλη πόλη να ολοκληρώσουμε την ταινία. Από κει και ύστερα, αφού βγήκε η ταινία στις αίθουσες, δεν είχαμε κανένα πρόβλημα. Πήραμε μάλιστα και αρκετά βραβεία σε τουρκικά φεστιβάλ. Ήταν μια πολύ ευχάριστη έκπληξη.

Τα βραβεία αυτά –ανάμεσά τους και το Ειδικό Βραβείο της Επιτροπής στο πρόσφατο Φεστιβάλ της Κωνσταντινούπολης– είναι ίσως ένδειξη ότι το κλίμα απέναντι στους Κούρδους αλλάζει, έστω και λίγο, προς το καλύτερο;

Ορισμένοι δημοσιογράφοι γράφουν ότι πλέον η κατάσταση είναι πολύ καλύτερη απ' ό,τι στο παρελθόν και ότι η Τουρκία έχει σημειώσει πρόοδο. Η δική μου αίσθηση είναι ότι δεν πρέπει να υπερβάλλουμε. Έγιναν μικρά βήματα. Είμαι αισιόδοξος και γνωρίζω τι έχουμε πετύχει, αλλά πρέπει να είμαστε προσεκτικοί, διότι οι καταστροφές αυτές είναι εύπλαστες. Πρέπει να είμαστε ρεαλιστές και να κατανοήσουμε ότι υπάρχει ακόμα πολλή δουλειά που πρέπει να γίνει.

52^ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Κρασί & αρώματα
Ταινία & βιναισόδημα

SyStasi Wines
Εταιρία Προώθησης Οίνων

www.systasivines.gr

ΧΟΡΗΓΟΙ - ΟΙΝΟΠΟΙΕΙΑ:

Αρκετών Ζαχαριά NEMEA

KARANIKA
ΚΤΗΝΑ I DOMAINE

ΒΟΥΒΙΝΗ
Οίνος Ζαχαριά

SIMEONIDIS
WINERY
www.simeonidiswines.gr

AYPA φυσικό μεταλλικό νερό

ταξίδεψε στη μαγεία της μεγάλης οθόνης!

ΧΟΡΗΓΟΣ ΤΟΥ 52ου ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
www.filmfestival.gr

AYPA φυσικό μεταλλικό νερό
NATURAL MINERAL WATER

GARAMONDdesign

ΤΟ ΜΙΚΡΟΦΩΝΟ ΣΤΟΥΣ ΘΕΑΤΕΣ

Fischer
THE BEER FOR
YOUR FINER MOMENTS

Αποστόλης Θωμαδάκης

Μου αρέσει πολύ το Φεστιβάλ. Μέχρι στιγμής έχω δει καλές ταινίες και χαίρομαι που μου δίνεται η δυνατότητα να ψηφίζω. Υπάρχουν βέβαια καθυστερήσεις στην έναρξη κάποιων προβολών, αλλά δεν πειράζει γιατί οι αίθουσες είναι καθημερινά γεμάτες από κόσμο και είναι λογικό να δημιουργούνται μικροπροβλήματα. Ωστόσο κάθε χρόνο γίνεται και καλύτερο.

Χρυσάνθη Καρακάση

Είναι η πρώτη φορά που επισκέπτομαι την διοργάνωση και από δω και πέρα θα έρχομαι κάθε χρόνο. Πολύ καλές οι ταινίες. Μου αρέσει ιδιαίτερα η διαδικασία του να ψηφίζω για τις καλύτερες ή και για τις λιγότερο καλές. Επίσης μου κάνει εντύπωση που οι θεατές είναι πάντα τόσο εκδηλωτικοί και ενθουσιώδεις, κατά την διάρκεια των προβολών. Πολύ ξεχωριστό κοινό.

Τάσος Νικολακόπουλος

Αγαπώ το ανεξάρτητο σινεμά και τους δημιουργούς του και γι' αυτό αποφάσισα για πρώτη φορά φέτος να έρθω στο Φεστιβάλ. Έχει καλή οργάνωση, αν και ένα παράπονό μου είναι ότι υποβαθμίζεται η CineΚάρτα σε σχέση με εκείνους που βγάζουν εισιτήριο ή κάνουν τηλεφωνικά την κράτηση τους. Ωστόσο είναι μια γιορτή για την πόλη και χαίρομαι που το κοινό την τιμά τόσο έντονα με την παρουσία του.

Αρριάννα Μιχοπούλου

Είμαι ενθουσιασμένη με το Φεστιβάλ, την διοργάνωσή του και την μεγάλη ανταπόκριση που έχει από τον κόσμο της Θεσσαλονίκης και όχι μόνο. Περιλαμβάνει πάντα ξεχωριστές ταινίες που τις θυμάσαι για καιρό. Ειδικά φέτος, διαβάζω τις περιλήψεις, μου αρέσουν οι περισσότερες και δεν ξέρω ποια να διαλέξω για να δω. Καμιά πρόταση;

Μαρίνος Κακλαμάνης

Έρθα από την Αθήνα για να παρακολουθήσω το Φεστιβάλ. Μου αρέσει πολύ, όλο το προσωπικό είναι εξυπηρετικό και οι ταινίες είναι καλές. Ενδιαφέρον έχουν και οι παράλληλες εκδηλώσεις και κυρίως οι εκθέσεις. Μπορούμε να ψηφίζουμε κιάλας για τα φιλμ του Διαγωνιστικού, είναι μια καλή ένδειξη για το πώς οι θεατές αντιλαμβάνονται αυτές τις ταινίες, ώστε και οι υπεύθυνοι της διοργάνωσης να γνωρίζουν τι αρέσει στο κοινό να παρακολουθεί.

Οι θεατές του 52ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου δίνουν μαζικά το παρών στις προβολές των ταινιών που διαγωνίζονται για το βραβείο Κοινού Fischer. Στις ειδικές κάλπες που έχουν στηθεί έξω από το Ολύμπιον και το Διμάνι, το σινεφίλ κοινό έχει την ευκαιρία να κρίνει και να ψηφίσει τις καλύτερες ταινίες οι οποίες διεκδικούν τα βραβεία της μοναδικής και παγωμένης Fischer. Το Πρώτο Πλάνο ήταν εκεί και συνάντησε μερικούς από αυτούς...

**ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΜΑΣ
ΕΙΝΑΙ Η ΔΙΚΑΙΩΣΗ ΜΑΣ.**

ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΩΝ-ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΟΜΙΛΟΥ ΑΚΜΗ ΤΟ 2011

- ΕΠΙΣΗΜΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟ 52ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
- 1ο ΒΡΑΒΕΙΟ ΜΥΘΟΠΛΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΙΜΗΤΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΣΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ 34ου ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΔΡΑΜΑΣ
- ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΡΤ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΑΙΝΙΩΝ ΣΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ «ΜΙΚΡΟΦΙΛΜ»
- ΠΡΟΚΡΙΣΗ ΣΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ 31ου ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ ΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ

Σπούδασε κι εσύ κινηματογράφο και τηλεόραση στη σχολή με τις περισσότερες και πιο σημαντικές βραβεύσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

**ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ / ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ / ΕΙΚΟΝΟΛΗΨΙΑ /
ΜΟΝΤΑΖ / ΣΕΝΑΡΙΟ / ΗΧΟΛΗΨΙΑ /
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ**

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ - MASTER CLASSES

Βέλα Ταγγ Σκηνοθέτης Κινηματογράφου / Θανάσης Βαϊτανός Συγγραφέας - Σεναριογράφος - Ακαδημαϊκός / Κώστας Γεωργουσόπουλος Θεατρολόγος - Κριτικός / Κων/νος Γιάνναρης Σκηνοθέτης / Δημήτρης Επίδηος Δ/ντής Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης / Νίκος Κυπουργός Συνθέτης / Γιάννης Μετζίκωφ Σκηνογράφος / Γιώργος Πανουσόπουλος Σκηνοθέτης - Δ/ντής Φωτογραφίας / Δημήτρης Παπαδημητρίου Συνθέτης / Chuck Foster Χορογράφος

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟ

Ηλέκτρα Βενάκη / Φίλιππος Κουτσαφτής / Δημήτρης Κουτσιμπασάκος / Βάββη Κωνσταντοπούλου / Βασίλης Μαζωμένος / Μαγδαληνή Ρεμούνδου / Σταύρος Τσακίρης / Βασίλης Τσελεμέγκος / Ευθύμης Χατζής

- 52ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**
2011 - Θανάσης Βαϊτανός / Επίσημη συμμετοχή με την ταινία μικρού μήκους «F15»
- ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΔΡΑΜΑΣ**
2011 - Γιώργος Φραγκούλης / 1ο βραβείο Μυθοπλασίας με την ταινία «Το Πίσταρο»
2011 - Βασίλης Καλαμάρας / Τριτοβάθμια Διόκριση με την ταινία «Κόψ' τα»
2011 - Στέργιος Πάλας / Τριτοβάθμια Διόκριση με την ταινία «ΕΛΕΝΗ»
2011 - Αλέξανδρος Σπυρίδης / Εθνικός Μέντιο με την ταινία «ΕΓΩ»
2009 - Γιώργος Μπουραβάνος / Επίσημη συμμετοχή στο τρίτο Επισπευκτών Ταινιών με την ταινία «ΣΥΡΕΤΟΣ»
- 2009 - Πέτρος Χάλαρος / Επίσημη συμμετοχή στο Διεθνές Τρίτο «ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ» με την ταινία «ASSIGNED»
- 2008 - Αλέξανδρος Σπυρίδης & Κωνσταντίνος Φραγκούλης / 1ο βραβείο ΚΑΛΥΤΕΡΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ, ΚΡΑΤΙΚΟ βραβείο ΠΟΡΕΥΤΙΚΑΣ ΥΠΟΚΡΙΤΩΝ ΠΡΩΤΙΣΤΗΜΟΥ και 2ο βραβείο ΕΥΕΚΤ για την ταινία «ΜΙΛΚ»
2007 - Δημήτρης Παπαδημητρίου / ΕΙΔΙΚΟ βραβείο ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΘΡΑΚΗΣ για την ταινία «ΣΥΡΑΜΙΔΑ»
- 31st MUNICH INTERNATIONAL FESTIVAL OF FILM SCHOOLS**
2011 - Βασίλης Καλαμάρας / Επίσημη συμμετοχή στο διεθνοκρατικό μέρος με την ταινία «Κόψ' τα»
- FILM FESTIVAL COMEDY CLUJ - ROMANIA**
2011 - Βασίλης Καλαμάρας / Επίσημη συμμετοχή με την ταινία «Κόψ' τα»
- FESTIVAL MONTPELLIER**
2009 - Πέτρος Χάλαρος / Επίσημη Συμμετοχή με την ταινία «ASSIGNED»
- ARGO FILM FESTIVAL**
2011 - Αριόβη Παπανουτσάου / Επίσημη συμμετοχή με την ταινία «Half Day of Freedom»
- ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΑΙΝΙΩΝ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ ΝΑΟΥΣΑΣ**
2008 - Κατερίνα Κουτσουράκου / 2ο βραβείο ΚΑΛΥΤΕΡΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ για την ταινία «ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ»
2008 - Δημήτρης Αγγελίδης / βραβείο ΚΟΙΝΟΥ για την ταινία «ΕΠΕΤΕΙΟΣ»
- ΜΙΚΡΕΣ ΠΡΕΜΙΕΡΕΣ**
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΑΙΝΙΩΝ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ ΣΤΟ ΠΛΕΙΣΙΟ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ «ΝΥΧΤΕΣ ΕΡΕΜΙΑΣ»
2008 - Στέργιος Πάλας / βραβείο ΕΚΙΝΟΘΕΣΙΑΣ & βραβείο ΣΕΝΑΡΙΟΥ για την ταινία «REGULAR NIGHT»
2008 - Ελευθερία Τύβα Πετρόβα & Φώτης Μούρακας / βραβείο ΕΚΙΝΟΓΡΑΦΙΑΣ για την ταινία «ΜΙΛΚ»
2008 - Αλέξανδρος Σπυρίδης & Κωνσταντίνος Φραγκούλης / 2ο βραβείο ΚΑΛΥΤΕΡΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ για την ταινία «ΜΙΛΚ»
2006 - Γιώργος Τελιδάκης & Άρης Παναγιώτης / βραβείο ΕΚΙΝΟΘΕΣΙΑΣ & ΕΚΙΝΟΓΡΑΦΙΑΣ για την ταινία «BLOG»
2006 - Φίλιππος Μπουραβάνος / βραβείο ΚΑΛΥΤΕΡΟΥ ΗΧΟΥ & βραβείο ΚΑΛΥΤΕΡΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ για την ταινία «ΤΟ ΣΠΙΡΤΟ»
2006 - Πέτρος Παρίσης / Εθνικός Μέντιο για την ταινία «ΚΥΚΛΟΣ»
- ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ**
2009 - Αλέξανδρος Σπυρίδης & Κωνσταντίνος Φραγκούλης / βραβείο ΚΑΛΥΤΕΡΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΦΑΝΤΑΣΙΑΣ για την ταινία «ΜΙΛΚ»
2009 - Ελευθερία Τύβα Πετρόβα & Φώτης Μούρακας / βραβείο ΕΚΙΝΟΓΡΑΦΙΑΣ για την ταινία «ΜΙΛΚ»
2008 - Κωνσταντίνος Μουραβάνος / βραβείο ΚΟΙΝΟΥ για την ταινία «LAY A BET»
- ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΣΕΝΑΡΙΟΥ «ΜΙΚΡΟΓΡΑΦΟ»**
2009 - Στέργιος Πάλας / βραβείο POST PRODUCTION με το σενάριο «ΤΟ ΜΠΟΥΚΑΛΙ»
2009 - Μαρία Βιστωντζίκου / βραβείο ΕΚΔΟΣΗΣ με το σενάριο «ΤΟ ΚΥΤΡΙΝΟ ΓΑΝΤΙ»
2009 - Μιχάλης Φελάνος / βραβείο ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ & ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΕΤΗΣ ΑΙΘΟΥΣΣΑ με την ταινία «ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΔΙΣΤΗ»
- CRASH FEST**
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΑΙΝΙΩΝ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
2008 - Στέργιος Πάλας / βραβείο ΣΕΝΑΡΙΟΥ για την ταινία «ΑΝΑΜΕΣΑ»
2008 - Φωτάνη Αδάμος / Εθνικός Μέντιο για την ταινία «ΜΑΝΑ»
2007 - Ανδριανός Χαλά / βραβείο ΚΑΛΥΤΕΡΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ για την ταινία «ΧΡΥΣΑ»
2006 - Φίλιππος Μπουραβάνος / βραβείο SOUND DESIGN & ΜΟΝΤΑΖ για την ταινία «ΤΡΑΜΜΑ EXPRESS»
- ΠΡΩΤΗ ΜΑΤΙΑ**
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΑΙΝΙΩΝ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΤΟΥ ΗΕ ΑΚΜΗ / ΑΘΗΝΑ
2009 - Πέτρος Χάλαρος / 1ο βραβείο ΚΑΛΥΤΕΡΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ για την ταινία «ASSIGNED»
2009 - Δημήτρης Κουτσουράκος / 2ο βραβείο ΚΑΛΥΤΕΡΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ για την ταινία «THE CAT, THE PAST AND THE JOURNEY»
2009 - Γεωργία Παπαφάνου / βραβείο ΕΚΙΝΟΘΕΣΙΑΣ για την ταινία «EASY FORWARD»
2009 - Ελευθερία Φουφατσάου / βραβείο ΕΚΙΝΟΘΕΣΙΑΣ για την ταινία «DOUBLE BEALING»
2009 - Στέργιος Πάλας / βραβείο ΕΚΙΝΟΘΕΣΙΑΣ για την ταινία «ΑΝΑΜΕΣΑ»
2008 - Αλέξανδρος Σπυρίδης & Κωνσταντίνος Φραγκούλης / 1ο βραβείο ΚΑΛΥΤΕΡΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ για την ταινία «ΜΙΛΚ»
2008 - Μιχάλης Τσιφλίδης / 2ο βραβείο ΚΑΛΥΤΕΡΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ για την ταινία «ΠΑΙΔΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΜΟΙΡΑΣ»
- 48HOUR FILM PROJECT ATHENS**
2009 - ΕΙΔΙΚΟ βραβείο ΜΕΓΑ για την ταινία «LOVE IS IN THE AIR»

TO BE CONTINUED...

Αθήνα: Κοδριγκιάνος 16, Τηλ.: 210 82 24 074
Θεσ/νίκη: Τσιμισκή 14, Τηλ.: 2310 260 200
www.iak-akmi.gr

ΚΑΕΛΓΠΔΒΜΦΕΣΤΙΒΑΛ/ΑΦΕ/11
ADEL SAATCHI & SAATCHI

Αβέ/ Ané

του Κωνσταντίν Μπογιάνοφ

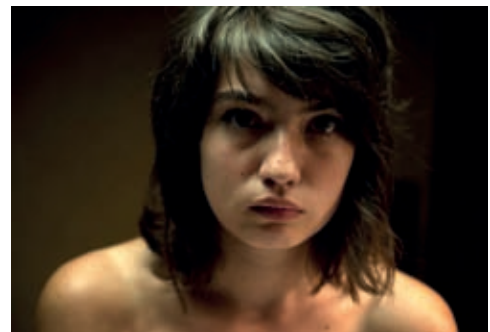
Ένας νεαρός φοιτητής της Σχολής Καλών Τεχνών συναντά τυχαία στο δρόμο μια άγνωστή του κοπέλα. Οι δυο τους θα συνταξιδέψουν κάνοντας οτοστόπ. Η κοπέλα αποδεικνύεται μυθομανής. Αν και αρχικά ο νεαρός την αποφεύγει, σύντομα οι δυο τους θα ζήσουν μαζί μια έντονη ιστορία.

Το Αβέ είναι ένα φιλμ για το ψέμα και το ταξίδι –δύο τρόπους που μεταχειρίζεται κανείς για να αποδράσει από κάτι πιεστικό. Από τι προσπαθούν να ξεφύγουν οι δύο κεντρικοί χαρακτήρες; Η Αβέ και ο Κάμεν είναι δύο πολύ ανόμοιοι χαρακτήρες, που συναντώνται σ' ένα ευαίσθητο σημείο της ζωής τους. Ο καθένας τους είναι αποξενωμένος –έκαστος με τον δικό του τρόπο– από την οικογένειά του και την κοινωνία, και αμφότεροι –πάλι έκαστος με τον τρόπο του– αναζητούν σωτηρία. Οι λόγοι της αποξένωσής τους είναι πρωτίστως υπαρξιακοί, έχουν τις ρίζες τους στην οικογένεια, δεν σχετίζονται με το πολιτικό ή κοινωνικό περιβάλλον. Η σιωπηλή εξέγερσή τους εκφράζεται δια της επιθυμίας τους να αποδράσουν. Όμως, τα μέσα απόδρασης που διαθέτει ο καθένας είναι διαμετρικά αντίθετα –η Αβέ λείπει μανιωδώς ψέματα, ζει σ' έναν φανταστικό κόσμο και εφευρίσκει διαφορετικές ταυτότητες, ενώ ο Κάμεν είναι ένας χαρακτήρας σαν τον «Φύλακα στη σίκαλη», ο οποίος, αγνοώντας όλες τις συνέπειες, θα πει την αλήθεια όπως εκείνος την αντιλαμβάνεται. Η Αβέ αγκαλιάζει τη ζωή, ο Κάμεν δοξολογεί τον θάνατο.

Η μουσική παίζει σημαντικό ρόλο στην ταινία, αναδεικνύοντας τον ήπιο και χαμηλών τόνων ρυθμό της. Η μουσική αποτελεί κομμάτι της εξαιρετικά δύσκολης παραγωγής και του επίσης εξαιρετικά δύσκολου post-production.

Πολλοί μουσικοί και πολλά διαφορετικά στίλ πέρασαν μέχρι να καταλήξουμε στη μουσική που ακούγεται. Τελικά, μια φίλη με συνέστησε στη θρυλική παραγωγή της Ανατολικής Ακτής των ΗΠΑ Susan Jacobs. Η Susan μου είπε ότι η ταινία κυλούσε υπέροχα και χωρίς μουσική, και ότι θα έπρεπε να περιοριστούμε σε λίγα πράγματα. Έτσι επιμελήθηκε η ίδια ένα εξαιρετικό soundtrack.

Στο τέλος της ταινίας, η Αμερική και το Χόλιγουντ φαίνεται να τελικά να αποτελούν «μια κάποια λύση» για την Αβέ, με την υπόσχεση ελευθερίας που προσφέρουν. Θα περίμενε κανείς ότι η βουλγαρική κοινωνία, μετά την ενσωμάτωσή της στην ΕΕ, θα στρεφόταν προς τα εκεί για την υπόσχεση αυτή. Οι Βούλγαροι σκηνοθέτες χρειάστηκαν πολλά χρόνια μετά τις αλλαγές του 1989 για να αφήσουν πίσω τους έναν επαρχιώτικο τρόπο αφήγησης. Τώρα μονάχα, εδώ και λίγα χρόνια, οι νέοι σκηνοθέτες κάνουν βήματα προς μια νέα, οικουμενική φιλική γλώσσα. Ακούγεται ότι είμαστε στην αρχή ενός βουλγαρικού «νέου κύματος». Είμαι αισιόδοξος για το μέλλον. Όσο για το Χόλιγουντ, η «υπόσχεση ευτυχίας» που προσφέρει είναι πιο ψεύτικη κι από τα ψέματα της Αβέ.

ΥΠΟΤΡΟΦΙΕΣ ΙΕΚ ΑΚΜΗ & ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και ο Εκπαιδευτικός Όμιλος ΑΚΜΗ επεκτείνουν τη συνεργασία τους, που έχει ήδη ξεκινήσει με 2 υποτροφίες σε παιδιά μετανάστες από το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης, και στην 52η διοργάνωση, προσφέροντας 4 υποτροφίες για σπουδές κινηματογράφου σε παιδιά που έχουν ανάγκη ουσιαστικής στήριξης.

Ο διευθυντής του Φεστιβάλ κ. Εϊπίδης εξέφρασε την ιδιαίτερη χαρά του για τη συνεργασία ανάμεσα στο ΦΚΘ και το ΙΕΚ ΑΚΜΗ, τονίζοντας ότι η χορηγηση αυτών των υποτροφιών «αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα γεγονότα που έχουν λάβει χώρα στο Φεστιβάλ». Ο κ. Εϊπίδης επεσήμανε: «Είμαι ιδιαίτερα χαρούμενος, καθώς η συνεργασία του ΦΚΘ με τον Εκπαιδευτικό Όμιλο ΑΚΜΗ, διευρύνεται, καθιερώνεται και προσφέρει τη δυνατότητα σε παιδιά που έχουν ανάγκη στήριξης, μια ευκαιρία για μόρφωση και για επαγγελματική αποκατάσταση. Επιθυμία μας είναι, ιδιαίτερα σήμερα, στις κρίσιμες μέρες που βιώνουμε, το φεστιβάλ να δραστηριοποιείται όχι μόνο σε καλλιτεχνικό επίπεδο, αλλά και σε κοινωνικό, συνεισφέροντας ενεργά στη δημιουργία ευνοϊκότερων προϋποθέσεων για ένα καλύτερο μέλλον για αυτά τα παιδιά. Σε αυτές λοιπόν τις 2 υποτροφίες για παιδιά μετανάστες προστίθενται ακόμη 4 υποτροφίες για σπουδές στον οπτικο-

ακουστικό χώρο, σύνολο 6 υποτροφίες οι οποίες θέτουν τις βάσεις, πάνω στις οποίες αυτοί οι νέοι άνθρωποι θα χαράξουν το δικό τους δρόμο, θα διεκδικήσουν τη δική τους θέση στον κόσμο».

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΠΥΡΟΥ ΣΤΑΒΕΡΗ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΗ

Αναφορικά με την συνέντευξη του φωτογράφου Σπύρου Στάβερη που δημοσιεύτηκε στο φύλλο της Δευτέρας 7/11 του ΠΡΩΤΟΥ ΠΛΑΝΟΥ –με αφορμή την μεγάλη αναδρομική έκθεση στο έργο του που πραγματοποιείται στο πλαίσιο του 52ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης-, ο καλλιτέχνης θα ήθελε να προσθέσει, διευκρινιστικά, την ακόλουθη δήλωση: «Υποστηρίζω τα κινήματα των "Αγανακτισμένων", όποια κι αν είναι τα όριά τους».

ΜΙΑ «ΣΧΟΛΗ» ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ

Η επιμελήτρια της έκθεσης **RROSE SELAVY ΟΥ EROS C'EST LA VIE** του τμήματος Κινηματογράφου Σχολής Καλών Τεχνών Α.Π.Θ., Αγγελική Γραμματικοπούλου, γράφει στο ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ.

Όταν άρχισα να συλλέγω υλικό για την έκθεση των φοιτητών του Τμήματος Κιν/φου, δεν ήξερα ακόμα καλά τι επρόκειτο να συναντήσω. Στην αρχή, περίμενα οι

φοιτητές να έρθουν προτείνουν τα έργα τους μετά από ανακοίνωση στο Τμήμα, αλλά οι φοιτητές διακρίνονται για τη σεμνότητά τους και ενίοτε για την "αρνητικότητά" τους για τους θεσμούς. Στη συνέχεια μιλώντας με συναδέλφους, και ειδικότερα την Αντουανέττα Αγγελίδη, άρχισα να διαμορφώνω μια λίστα υποψήφιων video. Τότε ανακάλυψα ότι κάτι αξιόλογο γεννιέται στο Τμήμα, κάτι που αξίζει να βγει προς τα έξω: νέα βλέμματα, νέα σενάρια, σύγχρονες και κλασικές οπτικές αναφορές σε συνδυασμό με πειραματισμούς και εικαστικές αναζητήσεις. Έτσι γεννήθηκε η έκθεση το *Rrose Selavy ou Eros c'est la vie* που εντάχθηκε στο παράλληλο πρόγραμμα του Φεστιβάλ και της 15η Μπιεννάλε νέων καλλιτεχνών Ευρώπης και Μεσογείου. Εξάλλου, σ' αυτήν την αβέβαιη καμπή της ιστορίας μας, ενώ πολιτικές και οικονομικές ιδεολογίες είναι υπό αμφισβήτηση, οι συμμετέχοντες στην έκθεση επιβεβαιώνουν για άλλη μια φορά ότι η τέχνη και η νεότητα, εξακολουθούν να τρέφουν ουτοπίες και φαντασιώσεις, να θέτουν ερωτήματα και προβληματισμούς που ανατρέπουν!

Γαλλικό Ινστιτούτο Θεσσαλονίκης, Γκαλερί (Δεωφ. Στρατού 2Α), Τρίτη 1η Νοεμβρίου - Δευτέρα 21 Νοεμβρίου 2011, Δε-Πα: 10:00 - 13:00, 17:30 - 20:30

ΛΗΞΗ ΜΕΤΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ!

Το ιστορικό Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης που απειλείται εξ' αιτίας της μεγάλης οικονομικής κρίσης, της μη ανανέωσης των συμβάσεων των μουσικών του και των τεράστιων οικονομικών προβλημάτων του, ένα Ωδείο που σηματοδότησε έναν αιώνα τώρα τα καλλιτεχνικά δεδομένα της χώρας μέσα από τις δράσεις του και μπροστά στον κίνδυνο μιας απρόβλεπτης εξέλιξης –που έστω για λίγο μετατίθεται στο μέλλον, καθώς η έκτακτη οικονομική ενίσχυση του υπουργείου αυτές τις μέρες έδωσε μια ανάσα στην ασφυκτική του καθημερινότητα-, το Ωδείο της πόλης που μεγάλωσε γενιές και γενιές μουσικών, επιμελείται μουσικά την τελετή λήξης του φετινού Φεστιβάλ. Το βράδυ του Σαββάτου, το σχήμα "Ροτόντα" του Ωδείου και η καλλιτεχνική του διευθύντρια Ιρίνα Ντράγκεβα, αποτελούμενο από μαθητές του Ωδείου όλων των ηλικιών, θα εμφανιστεί στη σκηνή του Ολύμπιον με μια εννιαμελής σύνθεση που με επαγγελματισμό προάγει την κλασική και σύγχρονη μουσική και θα πλαισιώσει μουσικά την τελετή.

Το δικό σας κατά παράδοση στέκι

Π. Παπαδοπούλου 17, Πανόραμα, τηλ. 2310 344610
Αριστοτέλους 3 & Τσιμισκή, κέντρο τηλ. 2310 242200
Κουσκουρά 4, κέντρο, τηλ. 2310 262478

ιστορίες
καθημερινής απόλαυσης (5):
προφιτερόλ

www.ble.com.gr

Blé

όμπρα! Η καθημερινή εξαφάνιση του Προφιτερόλ και της Τιραμισού από τα Βλέ πιθανότατα οφείλεται στα κορυφαία φυσικά τους υλικά - δεν μπορούμε να πούμε τίποτε άλλο.

Ψωμί και μικρά γεύματα του Βλέ δοκιμάσατε;

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ ΜΙΛΟΥΝ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

MAGIC HOUR του Κώστα Καπάκα

Χρησιμοποιώντας σινεφίλ αναφορές και τίτλο, ο σκηνοθέτης Κώστας Καπάκας (των πολυβραβευμένων PEPPERMINT, URANYA) σε διαφορετική ρότα και κλίμακα, προτείνει φέτος buddy κωμωδία. Μια ταινία δρόμου με δυο ήρωες που περιπλανιούνται σε καντίνες, βενζινάδικα, XXX ξενοδοχεία, σταθμούς τρένων, σχολιάζοντας περί έρωτος, μοναξιάς, διάψευσης και αγωνίας της επερχόμενης μέρας. Με «άδειο μπετόν» εισβάλλουν σε παράδρομους της καθημερινής Ελλάδας (δάνεια, απλήρωτες κάρτες, λαμογιές, κ.ά.) και του σινεμά (μιας ακόμα ταινίας που δεν θα γυριστεί ποτέ), στις εμμονές του καλ-

λιτέχνη, σε απολογισμούς ζωής. Προτείνοντας φόρμα πιο σημερινή, αρκούντως λιτή, σαφώς πιο φτηνή (χωρίς κοστούμια, σκηνικά, επιχορηγήσεις, μεγάλο κινηματογραφικό συνεργείο, κ.ά.), το MAGIC HOUR είναι ένα ειρωνικό σχόλιο για τη ζωή, τη φιλία και λοιπά νοήματα που μετεωρίζονται μεταξύ φθοράς και αφθαρσίας. Σαν το χλωμό φως, το μαγικό, διαρκές ζητούμενο για τους περισσότερους κινηματογραφιστές...

Εγκαταλείπετε το sweet monie της παιδικής ανάμνησης, για να περάσετε σε ένα σινεμά πιο επίκαιρο, πιο ενήλικο, πιο κυνικό; Ίσως σε ένα σινεμά παρατήρησης και ενδοσκόπησης, όχι δράσης, συνδέοντάς το ευθέως και αναλόγως με το σήμερα που φθίνει; Γιατί μαύρη κωμωδία; Αυτό που σίγουρα δεν εγκαταλείπω είναι το σινεμά και ειδικά το σινεμά με προσωπική ματιά και παρατήρηση, αυτό αποκαλούμε σινεμά του δημιουργού. Αν η επόμενη ταινία μου είναι π.χ. μιούζικαλ θα με ρωτήσετε γιατί εγκατέλειψα το road monie; Κωμωδία,

γιατί πιστεύω ότι με χιούμορ αντιμετωπίζεις καλύτερα τις δυσκολίες και προσεγγίζεις το κοινό για σοβαρά θέματα που θέλεις να πεις. Μαύρη, για την εποχή που ζούμε.

Με διαφορετική προσέγγιση από τις προηγούμενες ταινίες σας, παρουσιάζετε μια φτηνή παραγωγή, γυρισμένη ψηφιακά. Αναγκαστική επιλογή; Ή περνάτε σε επόμενη φάση, για να δοκιμάσετε τα νέα μέσα, τις καινούργιες αισθητικές προκλήσεις, τη χαρά του director's cut;

Επέλεξα να κάνω μια low budget προσωπική παραγωγή, μη έχοντας άλλη επιλογή

και γιατί πιστεύω ότι στην εποχή που ζούμε η απάντηση στην κρίση είναι δουλειά. Την ταινία αυτή, εγώ και οι συνεργάτες μου την είδαμε ως ένα πείραμα και ως στοίχημα με τον εαυτό μας.

Πώς σχολιάζετε τα νέα δεδομένα; Κυρίως, πώς τα καταφέρνετε;

Με δουλειά, νέες ιδέες, εναλλακτικούς τρόπους παραγωγής, αλληλοβοήθεια, θετική ενέργεια, χιούμορ, αυτοσαρκασμό.

Μήπως τελικά κρίση, ένδεια χρημάτων και συλλογικό restart προσφέρουν ευκαιρίες στους σκηνοθέτες να βρεθείτε σε «θέση πιλότου» (σημ. όπως ακριβώς στα τελευταία πλάνα της ταινίας, που πιλοτάρετε το διαθέσιο αεροπλανάκι), ανανεώνοντας κάπως τον ορίζοντα του εγχώριου σινεμά;

Σε «θέση πιλότου» πρέπει να βρεθεί ο καθένας μας, όχι μόνο οι σκηνοθέτες. Αντί να προσπαθούμε να αλλάξουμε τον κόσμο, ας προσπαθήσουμε ο καθένας να αλλάξει τον εαυτό του.

plan b

constructions
Μελέτη - Κατασκευή - Ανακαίνιση - Διακόσμηση

energy
Φωτοβολταϊκά Συστήματα - Γεωθερμία - Ενεργειακή Κατοικία

<p>κεντρικό Μιχαήλ Ψελλού & Κανελλοπούλου 1 Κηφισιά, Θεσσαλονίκη, τκ 546 34 Τ: 2310.30.00.30, F: 2310.30.90.90</p>	<p>υποκατάστημα Πιερίδη 7 & Μακρυγιάννη Α. Ηλιούπολη, Θεσσαλονίκη, τκ 564 38 Τ: 2310.58.84.10</p>
--	---

www.planbconstructions.gr   email: info@planbconstructions.gr

www.planbenergy.gr   email: sales@planbenergy.gr

Θεσσαλονίκη Σταυροδρόμι Πολιτισμών

τιμώμενες
περιοχές:

2011 Μέση Ανατολή

2012 ΝΑ Ευρώπη

2013 ΗΠΑ

2014 Ρωσία

2015 Κίνα

είναι ένα
πρόγραμμα του:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού

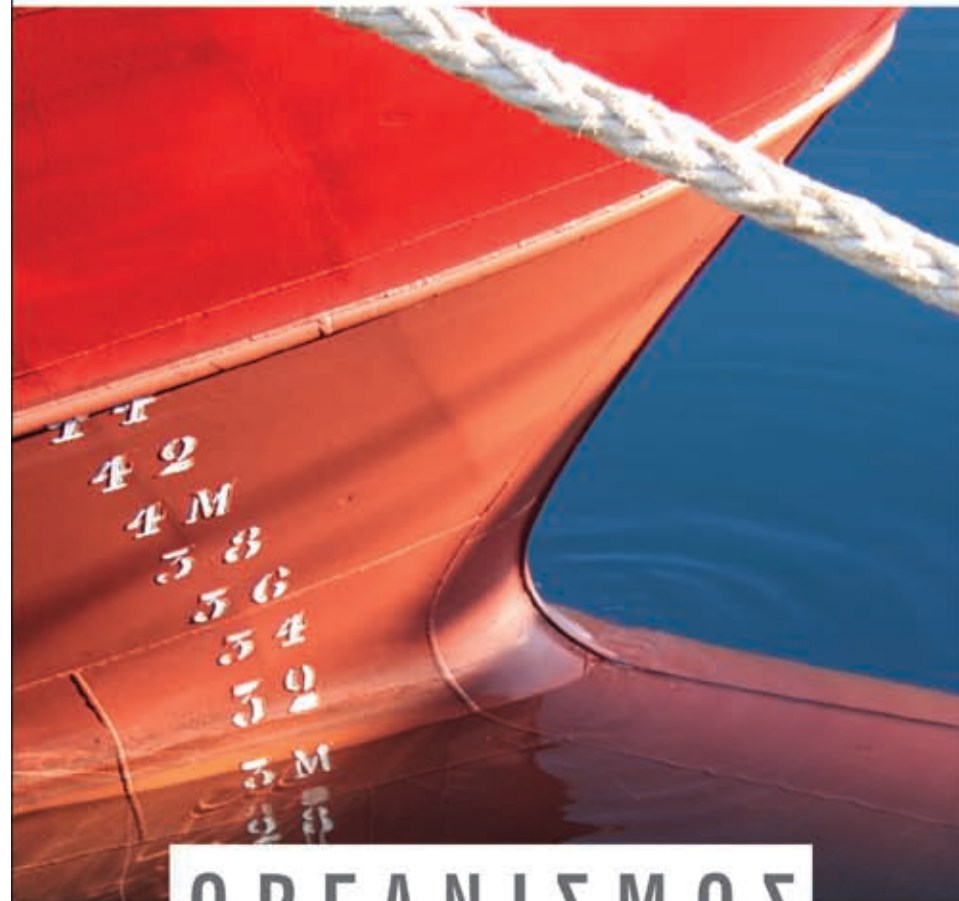
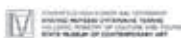
μέγας
κρηγός

με τη
συμμετοχή των:

biennale: 3

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΙΜΕΝΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Α.Ε.

SHOT ADVERTISING

www.thpa.gr

Τ.Θ. 10467, Τ.Κ. 541 10 | ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Τηλ.: 2310 593118, 121 | Fax: 2310 510500
e-mail: secretariat@thpa.gr

ΜΙΛΩΝΤΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΣΙΝΕΜΑ...

Ρωτήσαμε τη νέα γενιών σκηνοθετών, αυτή που ήρθε για να παρουσιάσει τα πρώτα δείγματα γραφής της στο Φεστιβάλ της πόλης μας, σε ποια κατεύθυνση, κατά τη γνώμη τους, βρίσκεται το μέλλον του σινεμά... Δώδεκα σκηνοθέτες και μια σεναριογράφος μας απαντούν.

Αλεχάντρο Λάντες
ΠΟΡΦΥΡΙΟ/PORFIRIO

Ο κινηματογράφος, όπως η ζωγραφική στο παρελθόν, θα απελευθερωθεί από την ανάγκη να εικονογραφεί και να απεικονίζει την πραγματικότητα και θα προσφύγει, μερικές φορές σε δρόμο μοναχικό, σε αυτό που όλοι μοιραζόμαστε: το συναίσθημα. Πριν από τον κινηματογράφο και τη φωτογραφία, οι άνθρωποι επισκέπτονταν έναν ζωγράφο για να πουν μια ιστορία και να αποτυπώσουν την πραγματικότητά τους, μέσω της κατασκευής του πορτρέτου τους, ας πούμε. Τώρα τον επισκέπτονται για να αποτυπώσει το συναίσθημα. Αυτό θα γίνει και στο σινεμά.

Τόμας Λούνιακ
ΑΛΟΙΣ ΝΕΜΠΕΛ/ALOIS NEBEL
Αληθινά, δεν ξέρω. Σκέφτομαι το μέλλον περισσότερο σε προσωπικό επίπεδο. Πάντως, ελπίζω οι ταινίες στο μέλλον να είναι οπτικά πιο extreme, πιο προσωπικές και πιο... σύντομες.

Βάτολαβ Κάντρινκα
ΟΓΔΟΝΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ
OSMDESAT DOPISU
Το μέλλον του σινεμά βρίσκεται στα χέρια των ενθουσιωδών auteurs που ανθίστανται στην πίεση της κινηματογραφικής βιομηχανίας και είναι διατεθειμένοι να ρισκάρουν τα πάντα και να κάνουν θυσίες στην προσπάθειά τους να φτιάχνουν προσωπικές ταινίες.

Τολγκά Καρατσελίκ
ΔΙΟΔΙΑ/GISE MEMURU
Το μέλλον αυτό δεν θα υπάρξει αν δεν καταφέρουμε να βρούμε μια επαφή ανάμεσα στο κοινό και τον δημιουργό με έναν πιο άμεσο τρόπο. Έχουμε ελευθερώσει τους τρόπους παραγωγής με την ψηφιακή κινηματογράφηση και μειώσαμε έτσι πολύ το κόστος της κατασκευής μιας ταινίας. Αλλά ακόμα η διανομή και η επαφή με το κοινό είναι πολύ ακριβή και υπάρχουν πολλά οικονο-

μικά συμφέροντα. Το μέλλον του σινεμάς βρίσκεται, νομίζω, στο σημείο που θα μπορούμε να ποστάρουμε τις ταινίες μας, όπως ποστάρουμε τώρα στο facebook και στο twitter δυο λεπτά από αυτές, και με έναν τρόπο, έτσι, θα μπορούμε να κερδίζουμε τα χρήματα που ξοδέψαμε για να τις φτιάξουμε. Το μέλλον βρίσκεται εκεί όπου δεν θα υπάρχουν διανομείς και παραγωγοί που θέλουν να δημιουργηθούν ταινίες όπως τις θέλουν αυτοί και επεμβαίνουν στο όραμα του δημιουργού και ο σκηνοθέτης θα μπορεί να κερδίζει τα προς το ζειν χωρίς παραδοχές και συμβιβασμούς. Εκεί που θα μπορείς να διανείμεις την ταινία σου με τον ίδιο τρόπο που ένας αφηγητής έμπαινε στο καφενείο του χωριού και μάζεσε το πλήθος γύρω του για να πει μια ιστορία. Αν η διανομή και η παραγωγή μιας ταινίας μπορεί να γίνει τόσο «φτηνή», τότε το σινεμά θα μπορέσει να συνεχίσει την τέχνη του με πιο δημοκρατικό τρόπο, αντικατοπτρίζοντας τον πλούτο, τη διαφορετικότητα και τον πλουραλισμό των δημιουργών του. Ελπίζω να μπορέσω κάποτε να κάνω μια ταινία και να τη διανέμω έτσι ώστε να έχω την εγγύηση ότι θα μπορέσω να χρηματοδοτησω την επόμενη ταινία μου και ότι δεν θα μπαίνει κανείς ανάμεσα σε μένα και στο κοινό.

Τζον Μακίλνταφ
ΙΔΟΥ Ο ΑΜΝΟΣ/BEHOLD THE LAMB
Το μέλλον του σινεμά βρίσκεται στην κινηματογραφική αίθουσα. Δεν μπορεί να εξηγήσει κανείς το γιατί η εμπειρία της θέασης μιας ταινίας στην σκοτεινή αίθουσα και στη μεγάλη οθόνη με την κινηματογραφική ακουστική της είναι πιο ολοκληρωμένη εμπειρία από την παρακολούθησή της στην οθόνη του υπολογιστή σου ή στην τηλεόραση. Πηγαίνω τα παιδιά μου στο σινεμά και βλέπω στα μάτια τους τον θαυμασμό και την απόλαυση. Η ελπίδα μου είναι ότι με την προϋπόθεση του μικρότερου κόστους διανομής λόγω των δυνατοτήτων της ψηφια-

κής κόπιας, θα μπορούμε κάποια στιγμή να βλέπουμε μια ευρύτερη ποικιλία ταινιών να φτάνει στις αίθουσες.

Μπριγκίτε Μαρία Μπερτέλε
Τζοάνα Στούτμαν
Η ΦΩΤΙΑ/DER BRAND
Μια καλή ιστορία και μια καλή αφήγηση είναι διαχρονική. Νιώθω εξίσου γοητευμένη από το Αρχαίο Δράμα όπως ακριβώς με γοητεύει και μια σύγχρονη ταινία επιστημονικής φαντασίας, με την προϋπόθεση να μου δίνουν το χώρο να συμμετέχω διανοητικά και συναισθηματικά.

Οντίν Σαλασάρ Φλόρες
ΓΑΪΔΑΡΟΙ/BURROS
Το γεγονός είναι ότι το ίντερνετ δεν είναι, απλώς, το μέλλον του σινεμά, αλλά με πολλούς τρόπους είναι και το παρόν του. Με όλες αυτές τις ταινίες να «κατεβαίνουν» στον υπολογιστή, νόμιμα ή όχι, πιστεύω ότι αυτός είναι ο τόπος όπου οι άνθρωποι θα αναζητούν ταινίες μετά τη διανομή τους στις αίθουσες. Εμείς πρέπει να βρούμε έναν δρόμο ώστε να γίνει το ίντερνετ ένας τόπος δίκαιος για όλους όσους εμπλέκονται στην κινηματογραφική διαδικασία.

Νόα Μπέρμαν Χέρζμπεργκ (σεναριογράφος)
Η ΠΛΗΜΜΥΡΑ/MABUL
Το μέλλον βρίσκεται σε μικρότερες, πιο προσωπικές, ανεξάρτητες ταινίες που δίνουν μια αίσθηση θραυσμάτων της πραγματικής ζωής, είτε αυτή είναι οικεία είτε ασυνήθιστη και σε κάθε περίπτωση όσο το δυνατόν με μεγαλύτερη απόσταση από αυτό που ξέρουμε ως ριάλιτι σόου. Πιστεύω ότι η εκπληκτική δύναμη του κινηματογράφου βρίσκεται στη δυνατότητα να αφηγηθείς μια ιστορία και την ίδια στιγμή να ρίξεις μια πραγματική ματιά μέσα στην ανθρώπινη ψυχή. Αλλά πάλι ποιος ξέρει; Αν και πάντα ευχόμενοι να μπορώ να προλέγω το μέλλον, δεν έχω και ιδιαίτερη ικανότητα να προβλέπω σωστά.

Μιχάλε Μπογκάνιμ
Η ΧΩΡΑ ΤΗΣ ΛΗΘΗΣ/TERRE OUTRAGÉE
Βρίσκω όλο και δυσκολότερη την κατασκευή ταινιών auteurs. Έχω διαπιστώσει ότι ακόμη κι όταν τα θέματα είναι «δυνατά», οι άνθρωποι πάντα προσπαθούν να με κάνουν να γράψω κωμωδίες, επειδή σε όλες μου τις ταινίες υπάρχει η αίσθηση του χιούμορ.

Παναγιώτης Φαφούτης
ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ
Εκεί που βρίσκεται και το παρελθόν του και το παρόν του: στους ανθρώπους και τις ιστορίες τους.

Αντζελίνα Νικόνοβα
ΠΟΡΤΡΕΤΟ ΣΤΟ ΛΥΚΟΦΩΣ
PORTRET V SUMER KAKH
Το μέλλον βρίσκεται στο ανεξάρτητο σινεμά. Καθώς η τεχνολογία εξελίσσεται, περισσότερες ευκαιρίες γεννιούνται. Τώρα πια είναι δυνατόν να τραβήξει κανείς μια ταινία χρησιμοποιώντας μια ψηφιακή φωτογραφική μηχανή (έτσι γύρισα και τη δικιά μου ταινία). Ως αποτέλεσμα πιστεύω ότι θα έχουμε περισσότερες αυθεντικές και καλλιτεχνικές «δηλώσεις» στην κινηματογραφική αρένα, πολύ σύντομα. Και αυτό θα αλλάξει τη φόρμα και τα κινηματογραφικά είδη προς μια διευρυμένη κατεύθυνση για την οποία μόνο εικασίες μπορούμε να κάνουμε αυτή τη στιγμή.

Σεμπασιέν Πιλότ
Ο ΠΩΛΗΤΗΣ/LE VENDEUR
Το μέλλον βρίσκεται στο 2D... και στους ανθρώπους που θα ανταμώνουν στη σκοτεινή αίθουσα μπροστά στη μεγάλη οθόνη.

Μενέλαος Καραμαγγιώλης
J.A.C.E.
Χαίρομαι για την ερώτηση, γιατί πραγματικά το θέμα δεν είναι μόνο τοπικό... Το μέλλον της τέχνης του σινεμά βρίσκεται στις ιστορίες που θα λέμε και στον τρόπο που θα τις λέμε. Επειδή δεν μας έχουν μείνει πολλά πέρα από τα αισθήματα που έχουμε και τις ιστορίες που μπορούμε να πούμε, πιστεύω λοιπόν ότι αυτές μπορούν να γίνουν ένα αποτελεσματικό μέσο να ζητήσουμε αυτά που θέλουμε, να πολεμάμε όσα μας ενοχλούν, να διαχειριζόμαστε τους φόβους και τα άγχη μας, να διεκδικούμε όσα μας λείπουν. Επειδή το σινεμά είναι ένας ολοκληρωμένος τρόπος να αφηγηθείς μια ιστορία, παρά τις δυσοιόνες προβλέψεις, πιστεύω ότι θα είναι ισχυρό όπλο αντίστασης για όλους. Αρκεί, οι ιστορίες που λέμε να το καθιστούν όπλο. Είναι ένας άμεσος τρόπος να ασκούμε κριτική πολιτική. Να φεύγουμε από τις πολιτικάντικες ισορροπίες και να αρθρώνουμε έναν ουσιαστικά πολιτικό λόγο. Συμβαίνει χιλιάδες χρόνια σε αυτόν το τόπο: οι ιστορίες του λαού αυτού αρθρώνουν τον μόνο πολιτικό λόγο. Αυτή τη στιγμή υπάρχει ανάγκη να αποκατασταθεί η ουσία αυτού που λέγεται πολιτική. Το σινεμά αποτελεί χώρο, τρόπο και κατεύθυνση προς αυτό τον σκοπό.

ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

Από προβολή σε προβολή και από πολλές σημειώσεις σε συσκέψεις, τα πέντε μέλη της κριτικής επιτροπής του Διεθνούς Διαγωνιστικού Τμήματος του 52ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, κάνουν ένα μικρό διάλειμμα και μιλούν στο «Πρώτο Πλάνο» για τη διοργάνωση, το κοινό της και φυσικά τις ταινίες.

ΛΟΡΕΝΣ ΚΑΡΝΤΙΣ (Πρόεδρος)

«Η φήμη του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, είναι αρκετά μεγάλη. Είναι σημαντικό γεγονός για την πόλη. Οι ταινίες του είναι πραγματικά μια ανακάλυψη για εμάς και είμαι πολύ ικανοποιημένος από όσες έχω δει μέχρι τώρα. Παράλληλα, το κοινό σέβεται τους δημιουργούς, τους τιμά με την παρουσία του και ενθουσιάζεται με τα φιλμ που παρακολουθεί. Πολύ ενδιαφέρον έχουν και τα Q&A. Είναι εντυπωσιακό το ότι καθημερινά οι αίθουσες είναι τόσο γεμάτες από κόσμο. Μου αρέσουν και οι εκδόσεις του Φεστιβάλ, είναι πολύ προσεγγμένες. Για τις ταινίες του Διαγωνιστικού Τμήματος δεν μας επιτρέπεται να πούμε πολλά ακόμη, ωστόσο πιστεύω πως η επιλογή των καλύτερων θα είναι αρκετά δύσκολη διαδικασία για όλους μας. Εκείνο που προσωπικά ψάχνω να βρω στα φιλμ που διεκδικούν ειδικότερα κάποιο βραβείο, είναι η πρωτοτυπία, η ειλικρίνεια και η συνοχή. Επιθυμώ να βλέπω κάθε νέα ταινία ως μια καινούργια εμπειρία και θα ήθελα, πάνω απ' όλα, να αναδείξουμε νέους σκηνοθέτες με καλές κινηματογραφικές δουλειές».

ΧΙΣΑΜΙ ΚΟΥΡΟΙΒΑ

«Επισκέφθηκα για πρώτη φορά το Φεστιβάλ την δεκαετία του '90. Είναι πολύ σημαντική και ιδιαίτερη για μένα αυτή η διοργάνωση, γιατί δεν επιλέγει ταινίες που απλά είναι διασκεδαστικές ή έχουν για πρωταγωνιστές σταρ α' μεγέθους. Οι ταινίες του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης συστήνουν νέους δημιουργούς,

προβληματίζουν, είναι κοινωνικές, πολιτικές και βαθιά συναισθηματικές. Όσες έχω δει μέχρι σήμερα είναι πολύ καλές. Πρόκειται για μία διοργάνωση που «ποντάρει» στο κοινό της, το οποίο την υποστηρίζει με την παρουσία του, ακόμη και σε τόσο δύσκολες εποχές για την χώρα σας. Μου αρέσει που φέτος συνδυάζεται το Φεστιβάλ μαζί και με την Biennale η οποία τρέχει στην πόλη. Το πρόγραμμα είναι εξαιρετικό και αξίζουν συγχαρητήρια στον κ. Εϊπίδη. Έχω ενθουσιαστεί με τις ταινίες και ειδικά με το τμήμα Ματιές στα Βαλκάνια. Είναι δύσκολη η δουλειά μας προκειμένου να διαλέξουμε την καλύτερη ταινία, αλλά αγαπώ πολύ το σινεμά και είναι τιμή μου που βρίσκομαι σε αυτή την κριτική επιτροπή. Επειδή είμαι της παλαιότερης γενιάς, κυρίως προσπαθώ να κατανοώ τις ταινίες των νεότερων σκηνοθετών και να τις προσεγγίζω με την καρδιά μου».

ΦΡΕΝΤΕΡΙΚ ΜΠΟΥΑΓΙΕ

«Είναι η πρώτη φορά που επισκέπτομαι τη Θεσσαλονίκη. Η πόλη είναι πανέμορφη. Επιπλέον έχω αγαπήσει ιδιαίτερα το κοινό του Φεστιβάλ, που αποτελείται κυρίως από

νέους ανθρώπους και χαίρομαι που βλέπω τις αίθουσες γεμάτες, όλες τις ώρες της ημέρας. Οι ταινίες που παρακολουθούμε καθημερινά είναι πολλές και διαφορετικές μεταξύ τους και το έργο μας μπορεί να είναι κοπιαστικό αλλά σημαντικό. Ο Δημήτρης Εϊπίδης έκανε πολύ καλή επιλογή, με ένα πλούσιο πρόγραμμα. Γενικά μπορεί κάποιος να δει εκπληκτικά φιλμ στη διοργάνωση, όπως επίσης και εξαιρετικά αφιερώματα σαν εκείνο στον Ούλριχ Ζάιντλ. Προσωπικά για να ξεχωρίσω μια ταινία επιθυμώ να κρύβει κάποια έκπληξη και να με πηγαίνει ένα βήμα παραπέρα».

ΣΙΤΟΡΑ ΑΛΙΕΒΑ

«Πολύ ενδιαφέρουσες οι ταινίες που παρακολουθούμε. Αξίζουν συγχαρητήρια στον κ. Εϊπίδη για την επιλογή τους. Το Φεστιβάλ είναι δημοφιλές και έχει μεγάλη απήχηση στο νεανικό κοινό και όχι μόνο. Οι χώροι στους οποίους γίνεται –Διμάνι και Ολύμπιον– είναι εκπληκτικοί. Μου αρέσει η πόλη και οι άνθρωποί της, είναι ζεστοί και φιλικοί. Αρκετά δύσκολη αποδεικνύεται η επιλογή των ταινιών, ωστόσο είναι χαρά

μας να βλέπουμε φιλμ ανήσυχων και νέων δημιουργών, που προσεγγίζουν το σινεμά με μια φρέσκια και διαφορετική ματιά. Πριν την τελική απόφαση θα υπάρξουν αρκετές συζητήσεις μεταξύ μας, ώστε η απόφαση να είναι όσο πιο αντικειμενική γίνεται. Τώρα αν προκύψουν και κάποιες διαφωνίες –κάτι απόλυτα λογικό– είμαι σίγουρη πως θα βρούμε την λύση και θα πάρουμε τη σωστή απόφαση, προκειμένου να μην αδικήσουμε κανέναν από τους συμμετέχοντες».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΑΝΝΑΡΗΣ

«Ενδιαφέρουσα και ιδιόρρυθμη η ματιά του κ. Εϊπίδη. Οι ταινίες του Διαγωνιστικού Τμήματος σίγουρα θα προκαλέσουν αρκετή κουβέντα και θα είναι δύσκολη η επιλογή. Γενικότερα είναι αρκετά σκληρές οι ταινίες του προγράμματος. Το κοινό από την πλευρά του είναι πολύ ενεργητικό, δεν έχει εγκαταλείψει τις αίθουσες, παρότι οι κυβερνήσεις πέφτουν και οι πολιτικές εξελίξεις τρέχουν καθημερινά. Δεν έχει γυρίσει την πλάτη του σε σημαντικά πολιτιστικά γεγονότα. Άλλωστε σημασία έχει να περνάμε καλά».

Θεσσαλονίκη
1912-2012

Γιορτάζουμε
Συμμετέχουμε
Κοιτάμε μπροστά

Ετοιμάζουμε μια γιορτή. Μια γιορτή για την πόλη μας.

Υποδεχόμαστε το 2012 με αισιοδοξία. Μια χρονιά σημείο αναφοράς, τόσο για το παρελθόν, όσο και για το μέλλον της Θεσσαλονίκης. Σχεδιάζουμε μια σειρά από δράσεις για την ιστορία, το περιβάλλον, τους νέους, τις τέχνες και τον πολιτισμό. Με σκοπό να αναδείξουμε και να προβάλλουμε την εικόνα μιας πόλης σύγχρονης, νεανικής και δημιουργικής. Μιας πόλης που έχει ανοικτούς ορίζοντες και βλέπει με αυτοπεποίθηση το μέλλον. Μιας πόλης που ανασυνθέτει την ταυτότητα της, αναδεικνύει διεθνώς το φιλόξενο και δυναμικό της πρόσωπο.

CINEMA: THE LIBERATING REFLECTOR OF REALITY

Judging from the smiley faces I see around me, I feel that, no matter the adverse conditions Greece is phasing, the art of cinema helped us escape from reality. Once again, cinema operated like a liberating and universal reflector that reminded us all the values that keep us together. We need cinema in order to keep us together and believe that a better world is indeed possible. Besides, art really blooms in adverse conditions.

Words to remember

Film's Festival's press conferences are always a big event. The most important and renowned festival guests talked about their films, interacted with the press and offered us a chance to meet them. Here are some of their quotes.

Alexander Payne commenting on how the collaboration with George Clooney was: *"The good thing about working with actors who have ideas, since they've made many more films than I have, is that it makes me want to be a better director. Working with a star is like driving a Maserati while before I used to drive a Fiat!"*

Alexander Payne

Erden Kiral commenting on his exile in Berlin:

"Exile inevitably makes a man deal with himself, while giving him the time to also deal with society. While I was self-exiled in Berlin, I looked at Turkey from afar, trying to understand why all these things were happening. But I don't believe in nostalgia, all this experience of exile benefited me and I tried not to succumb to this disease called 'nostalgia'."

Erden Kiral

Constantine Giannaris on how creativity works:

"The journey of a director is to find the next moment when the theme combines ideally with the aesthetic result. If you keep doing the same things, you stagnate. I am an ephemeral, casual man. Stability is nice, but the ephemeral has its good points."

Constantine Giannaris

Ole Christian Madsen on today's European cinema:

"The European cinema industry is on the brink of collapse, and we need to find a solution to improve its finances. We should also try, perhaps, to depart from the dullness of social realism and discover a new type of realism"

Ole Christian Madsen

Sara Driver commenting on how When Pigs Fly became a movie:

"This period in 1970's and 1980's was very strange and difficult for me. We had lost seven friends

in two years. I was devastated. I couldn't stop thinking about life and death. I kept on feeling that their electricity was still with us. This film is dedicated to them".

Sara Driver

Festival's heart

You saw them, you talked to them, they helped you, you thanked them, they smiled at you and you smiled back. The 300 volunteers of the 52nd Thessaloniki International Film Festival have been the festival's heart. Chosen from 7.000, film festival's volunteers gave their own tone, making our time in festival venues easier and colourful, while they became our partners in this journey.

As the director of the Thessaloniki International Film Festival, Dimitri Eipides, has stated the goal of the volunteers' department is to create a volunteer tank, comprised by people who love cinema, wish to help and will be festival's friends forever.

"What could be better than being able to offer in a festive event like Thessaloniki's International Film Festival? As a volunteer, I get to meet people, I make new friends and most of all I feel great because I have the opportunity to help in such an important event" Pavlos Konstantinides states at Niki Kefala's article for the First Shot.

Dimitris Manoukas, a festival volunteer for the fourth time notes "I work four hours every day. Before or after my shift, I watch movies. I get to meet a lot of interesting people, I am a part of a very important event and most of all I am having fun!"

Mina Karagianni and Markia Liappi, helping at the Fischer Audience Awards, note to Niki Kefala that "It's great to hear at the comments people make when leaving the screening! We are very happy to be able to help! For us these ten days are unique!"

Someone to support me

The Thessaloniki International Film Festival and the AKMI Educational Group are broadening their partnership, which actually was first established by granting two scholarships to immigrant children by the Thessaloniki Documentary Festival. The 52nd Thessaloniki International Film Festival is now granting four scholarships for cinema studies to young people in need of financial support. Initiatives like this, help youngsters make their dreams come true and give a little hope to us all.

SYMVOLI
Bringing forward culture and the arts

- Cultural Management
- Planning & Consulting
- Project Management
- Marketing & Communication

PARTNER
of the 52nd Thessaloniki International Film Festival

SYMVOLI
CONFERENCE & CULTURAL MANAGEMENT

16-20, Tsaluhidi str.
GR-542 48 Thessaloniki
T: +302310 433 099
F: +302310 433 599
E: info@symvoli.gr
www.symvoli.gr

**ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ
ΤΟΥ ΑΡΗ ΡΑΜΜΟΥ**

Μια επιλογή από πορträίτα των καλεσμένων του φετινού φεστιβάλ μέσα από το φακό του Θεσσαλονικιού φωτογράφου.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ	ΤΙΤΛΟΣ	έως και Τετάρτη 09/11
	THE FORGIVENESS OF BLOOD	3,89
	BEST INTENTIONS	2,632
	THE ENEMY	4,414
	A VE	4
	THE ISLAND	3,065
	PRESS	4,191
	ADALBERT'S DREAM	3,466
	PUNK'S NOT DEAD	
	LOVERBOY	

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ 2011	ΤΙΤΛΟΣ	έως και Τετάρτη 09/11
	ΣΟΥΠΕΡ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	4,621
	Η ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΗΝ ΑΥΛΗ	2,966
	MAGIC HOUR	4,232
	Η ΠΟΛΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ	4,16
	ΣΩΤΗΡΙΑ	2,535
	ΑΔΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ	4,127
	MAN AT SEA	
	F.L.S.	2,959
	ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΜΕ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΜΑΤΙΑ	3,191

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ	ΤΙΤΛΟΣ	έως και Τετάρτη 09/11
	PARADISE	3,871
	J.A.C.E.	
	EIGHTY LETTERS	
	THE SALESMAN	
	TWILIGHT PORTRAIT	
	THE FLOOD	4,383
	THE FIRE	3,848
	ALOIS NEBEL	2,996
	BEHOLD THE LAMB	3,826
	WITHOUT	3,163
	PORFIRIO	
	TOLLBOOTH	3,985
	DONKEYS	3,622
	LAND OF OBLIVION	4,263
	THE HOUSE	4,051

ΑΝΟΙΧΤΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ	ΤΙΤΛΟΣ	έως και Τετάρτη 09/11	ΤΙΤΛΟΣ	έως και Τετάρτη 09/11
	THE STUDENT		THE PIER	3,798
	ON THE EDGE		CHICKEN WITH PLUMS	
	ROMEO ELEVEN	2,975	BLACK BLOOD	
	INNOCENT SATURDAY	2,306	MICHAEL	3,946
	SHE MONKEYS	3,263	GOODBYE, FIRST LOVE	3,164
	MAINLAND	4,241	PLAY	2,876
	INVISIBLE	3,075	SUMMER GAMES	4
	GUILTY	4,329	BACK TO STAY	2,862
	THE PIANO IN A FACTORY	3,912	FLYING FISH	2,7
	BONSAI		BABYCALL	3,942
	GROMOZEKA	3,814	HAPPY END	
	EITHER WAY	3,184	FINISTERRAE	
	OK, ENOUGH, GOODBYE	3,15	'BUDDHA MOUNTAIN	4,05
	FLOWERS OF EVIL	3,209	'IF NOT US, WHO?	3,963
	DAUGHTER...FATHER...DAUGHTER...	3,074	OUR LIFE	3,58
	THE SKY ABOVE...	3,018	CORPO CELESTE	2,859
	A LITTLE CLOSER	3,866	GYPSY	3,771
	THE ACACIA TREES		LAST WINTER	
	SOMEWHERE TONIGHT	3,845	BEAST	
	DRAMA		SNOWTOWN	3,087
	WEEKEND	4,081	TYRANNOSAUR	4,346

Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ FISHER απονέμεται σε μία Ελληνική ταινία που συμμετέχει στο 52^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και σε μία ξένη ή Ελληνική ταινία που προβάλλεται στο πλαίσιο του Διεθνούς Διαγωνιστικού Προγράμματος. Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μία ταινία που προβάλλεται στο πλαίσιο του προγράμματος «Ματιές στα Βαλκάνια», όπως επίσης και σε μία ταινία του προγράμματος «Ανοιχτοί Ορίζοντες». Οι συμμετοχές των ταινιών είναι αυτές που κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω. Βαθμολογίες ταινιών μέχρι το βράδυ της Τετάρτης 9 Νοεμβρίου.

LEON & PARTNERS

www.kathimerini.gr
 όλες οι ειδήσεις τη στιγμή που συμβαίνουν

THESSALONIKI
INTERNATIONAL
FILM FESTIVAL
www.filmfestival.gr

TASTE THE MOMENT

SPONSOR OF THE AUDIENCE AWARDS

Fischer
THE BEER FOR
YOUR FINER MOMENTS

facebook.com/FischerBeerGreece

twitter.com/Fischer_Beer

Απολαύστε υπεύθυνα

Η ΕΡΤ ΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

52^ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2011

© karamella

**“ΓΥΡΙΖΟΥΜΕ”
ΠΑΝΤΑ ΕΔΩ!**

ΕΡΤ παντού!

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ
ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
www.ert.gr